

32011R1169

L 304/18

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

22.11.2011.

**UREDBA (EU) br. 1169/2011 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
od 25. listopada 2011.**

**o informiranju potrošača o hrani, izmjeni uredbi (EZ) br. 1924/2006 i (EZ) br. 1925/2006
Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Komisije 87/250/EEZ,
Direktive Vijeća 90/496/EEZ, Direktive Komisije 1999/10/EZ, Direktive 2000/13/EZ Europskog
parlamenta i Vijeća, direktiva Komisije 2002/67/EZ i 2008/5/EZ i Uredbe Komisije (EZ) br.
608/2004**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Člankom 169. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) utvrđuje se da Unija mora doprinijeti postizanju visoke razine zaštite potrošača mjerama koje donosi u skladu s njegovim člankom 114.
- (2) Slobodan protok sigurne i kvalitetne hrane ključni je aspekt unutarnjega tržišta i znatno doprinosi zdravlju i dobrobiti građana te njihovim socijalnim i gospodarskim interesima.
- (3) Kako bi se postigla visoka razina zaštite potrošača i zajamčilo njihovo pravo na informacije, potrebno je osigurati primjereno informiranje potrošača u vezi s hranom koju konzumiraju. Na izbor potrošača utječu, između ostalog, zdravstvene, gospodarske, okolišne, socijalne i etičke okolnosti.

(4) Uredbom (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane ⁽³⁾ opće je načelo zakona o hrani pružiti potrošačima osnovu kojom će im se omogućiti da budu informirani pri odabiru hrane koju konzumiraju te da se spriječe svi postupci kojima se potrošača može dovesti u zabludu.

(5) Direktivom 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu ⁽⁴⁾ obuhvaćeni su određeni aspekti pružanja informacija potrošačima posebno kako bi se spriječile obmanjujuće radnje i izostavljanje informacija. Opća načela o nepoštenim poslovnim praksama treba nadopuniti posebnim pravilima o pružanju informacija o hrani potrošačima.

(6) Pravila Unije o označavanju hrane koja se primjenjuju na svu hranu utvrđena su u Direktivi 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. ožujka 2000. o usklađivanju zakonodavstava država članica o označavanju, prezentiranju i oglašavanju hrane ⁽⁵⁾. Većina odredaba u toj Direktivi je iz 1978. godine i stoga bi ih trebalo ažurirati.

(7) Direktivom Vijeća 90/496/EEZ od 24. rujna 1990. o označavanju hranjive vrijednosti hrane ⁽⁶⁾ utvrđuju se pravila o sadržaju i prezentiranju informacija o hranjivim vrijednostima na prepakiranoj hrani. U skladu s tim pravilima navođenje informacija o hranjivoj vrijednosti je dobrovoljno, osim ako za tu hranu postoje tvrdnje vezane uz njezinu hranjivost. Većina odredaba u toj Direktivi je iz 1990. godine i stoga ih treba ažurirati.

(8) Opći zahtjevi o označavanju nadopunjeni su nizom odredaba koje se primjenjuju na svu hranu u posebnim okolnostima ili na određene kategorije hrane. Nadalje, postoji niz posebnih pravila koja se primjenjuju na određenu hranu.

⁽¹⁾ SL C 77, 31.3.2009., str. 81.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 16. lipnja 2010. (SL C 236 E, 12.8.2011., str. 187.) i stajalište Vijeća pri prvom čitanju od 21. veljače 2011. (SL C 102 E, 2.4.2011., str. 1.). Stajalište Europskog parlamenta od 6. srpnja 2011. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 29. rujna 2011.

⁽³⁾ SL L 31, 1.2.2002., str. 1.

⁽⁴⁾ SL L 149, 11.6.2005., str. 22.

⁽⁵⁾ SL L 109, 6.5.2000., str. 29.

⁽⁶⁾ SL L 276, 6.10.1990., str. 40.

- (9) Iako su prvotni ciljevi i središnji sastavni dijelovi postojećeg zakonodavstva o označivanju još uvijek važeći, treba to zakonodavstvo pojednostaviti kako bi se osigurala lakša provedba i veća jasnoća za sve zainteresirane strane te ga treba obnoviti uzimajući u obzir novi razvoj na području informacija o hrani. Ova će Uredba doprinijeti interesima unutarnjega tržišta, i to pojednostavljenjem zakonodavstva, postizanjem pravne jasnoće i smanjenjem administrativnog opterećenja te će koristiti građanima utoliko što je njome propisano jasno, razumljivo i čitljivo označivanje hrane.
- (10) Širu javnost zanima povezanost prehrane i zdravlja te izbor primjerene prehrane koja odgovara potrebama pojedinca. Komisija je u Bijeloj knjizi od 30. svibnja 2007. o strategiji za Europu o zdravstvenim problemima vezanima uz prehranu, prekomjernu tjelesnu težinu i pretilost („Bijela knjige Komisije”) navela da je označivanje hranjivih vrijednosti jedan bitan način informiranja potrošača o sastavu hrane i o pružanju pomoći potrošačima na način da budu informirani pri odabiru. U Komunikaciji Komisije od 13. ožujka 2007. pod nazivom „Strategija politike zaštite potrošača EU-a 2007.-2013. - jačanje, poboljšanje dobrobiti i učinkovita zaštita potrošača” istaknuto je kako je omogućavanje potrošačima da budu informirani pri odabiru od ključne važnosti za učinkovito tržišno natjecanje i dobrobit potrošača. Poznavanje osnovnih načela prehrane i posjedovanje odgovarajućih informacija o hranjivoj vrijednosti hrane trebali bi značajno doprinijeti mogućnosti potrošača da tako budu informirani pri odabiru. Kampanje za educiranje i informiranje važan su mehanizam unapređenja razumijevanja potrošača o informacijama o hrani.
- (11) Radi veće pravne sigurnosti te racionalne i usklađene provedbe, primjereno je staviti direktive 90/496/EEZ i 2000/13/EZ izvan snage i zamijeniti ih jednom uredbom kojom će se osigurati sigurnost za potrošače i druge zainteresirane strane i smanjiti administrativno opterećenje.
- (12) Radi jasnoće primjereno je staviti izvan snage i u ovu Uredbu uključiti druge horizontalne akte, tj. Direktivu Komisije 87/250/EEZ od 15. travnja 1987. o označivanju alkoholne jakosti izražene volumenom kod označivanja alkoholnih pića za prodaju krajnjem potrošaču⁽¹⁾, Direktivu Komisije 1999/10/EZ od 8. ožujka 1999. o odstupanjima od odredaba iz članka 7. Direktive Vijeća 79/112/EEZ u pogledu označivanja hrane⁽²⁾, Direktivu Komisije 2002/67/EZ od 18. srpnja 2002. o označivanju hrane koja sadrži kinin i hrane koja sadrži kofein⁽³⁾, Uredbu Komisije (EZ) br. 608/2004 od 31. ožujka 2004. o označivanju hrane i sastojaka hrane s dodatkom fitosterola, estera fitosterola, fitostanola i/ili estera fitostanola⁽⁴⁾ i Direktivu Komisije 2008/5/EZ od 30. siječnja 2008. o obveznom navođenju na oznakama određene hrane podataka različitih od onih propisanih Direktivom 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁽⁵⁾.
- (13) Potrebno je donijeti zajedničke definicije, načela, zahtjeve i procedure radi izrade jasnoga okvira i zajedničke osnove za mjere Unije i nacionalne mjere kojima se uređuje područje informacija o hrani.
- (14) Za cjeloviti i evolucijski pristup informacijama koje se pružaju potrošačima o hrani koju konzumiraju trebala bi postojati široka definicija propisa o informacijama o hrani kojom bi se obuhvatila opća i posebna pravila kao i široka definicija o informacijama o hrani kojom bi se obuhvatile informacije koje se uz etiketu pružaju i na drugi način..
- (15) Pravila Unije trebala bi se primjenjivati samo na poduzeća koja imaju kontinuitet djelatnosti i određeni stupanj organizacije. Aktivnosti poput povremenog poslovanja s hranom i povremene isporuke hrane, posluživanja obroka i prodaje hrane od strane pojedinaca, na primjer tijekom dobrotvornih događaja ili na sajmovima i sastancima lokalne zajednice, ne bi trebale ulaziti u područje primjene ove Uredbe.
- (16) Propisi o informacijama o hrani trebali bi biti dovoljno fleksibilni da prate nove zahtjeve potrošača u vezi informiranja i osigura ravnotežu između zaštite unutarnjega tržišta i razlika u percepciji potrošača u državama članicama.
- (17) Osnovni razlog zašto se zahtijevaju obvezne informacije o hrani bio bi taj da se potrošačima omogući prepoznavanje i pravilna upotreba hrane te donošenje odluka koje odgovaraju njihovim pojedinačnim prehranbenim potrebama. Radi toga bi subjekti u poslovanju s hranom trebali olakšati pristup tim informacijama osobama s oštećenim vidom.
- (18) Kako bi se propise o informacijama o hrani moglo prilagoditi izmijenjenim potrebama potrošača za informacijama” pri svakom razmatranju o potrebi za obveznim informacijama o hrani trebalo bi voditi računa i o tome koliko je veliko zanimanje većine potrošača da se određene informacije objave.
- (19) Međutim, nove zahtjeve o obveznim informacijama o hrani trebalo bi donijeti samo ako je to potrebno, u skladu s načelima supsidijarnosti, proporcionalnosti i održivosti.

⁽¹⁾ SL L 113, 30.4.1987., str. 57.

⁽²⁾ SL L 69, 16.3.1999., str. 22.

⁽³⁾ SL L 191, 19.7.2002., str. 20.

⁽⁴⁾ SL L 97, 1.4.2004., str. 44.

⁽⁵⁾ SL L 27, 31.1.2008., str. 12.

- (20) Propisima o informacijama o hrani trebalo bi zabraniti uporabu informacija kojima bi se potrošače moglo dovesti u zabludu, posebno glede karakteristika hrane, učincima ili svojstvima hrane, ili pripisivanjem hrani ljekovitih svojstva. Kako bi ta zabrana bila učinkovita, trebala bi se primjenjivati i na oglašavanje i prezentiranje hrane.
- (21) Kako ne bi došlo do rascjepkanosti pravila koja se tiču odgovornosti subjekata u poslovanju s hranom o informacijama o hrani, primjereno je da se pojasne odgovornosti subjekata u poslovanju s hranom u tom području. To bi pojašnjenje trebalo biti u skladu s odgovornostima prema potrošaču iz članka 17. Uredbe (EZ) br. 178/2002.
- (22) Trebalo bi izraditi popis svih obveznih informacija koje bi načelno trebalo osigurati za svu hranu namijenjenu krajnjem potrošaču i objektima javne prehrane. Taj bi popis trebao sadržavati informacije koje su već propisane postojećim zakonodavstvom Unije jer se ono, općenito, smatra vrijednom stečevinom u pogledu informiranja potrošača.
- (23) Kako bi se u obzir uzele promjene i razvoj događaja u području informacija o hrani, trebalo bi donijeti odredbe kako bi se ovlastilo Komisiju da omogućiti dostupnost određenih informacija putem drugih sredstava. Savjetovanje sa svim zainteresiranim stranama trebalo bi olakšati pravovremene i ciljane promjene zahtjeva za informacijama o hrani.
- (24) Kada se koriste u proizvodnji hrane i prisutni su u toj hrani, određeni sastojci ili druge tvari ili proizvodi (kao što su pomoćne tvari u procesu proizvodnje) mogu uzrokovati alergije ili netolerancije kod nekih osoba, a neke od tih alergija ili netolerancija predstavljaju opasnost za zdravlje potrošača. Važno je navesti informacije o prisutnosti prehrambenih aditiva, pomoćnih tvari u procesu proizvodnje i drugih tvari ili proizvoda za koje je znanstveno dokazano da uzrokuju alergije ili netolerancije kako bi se omogućilo potrošačima, posebno onima koji pate od alergije ili netolerancije na hranu, da budu informirani kako bi donijeli odluke koje su sigurne za njih.
- (25) Kako bi se potrošače informiralo o prisutnosti proizvedenih nanomaterijala u hrani, primjereno je donijeti definiciju proizvedenih nanomaterijala. Uzimajući u obzir mogućnost da je hrana koja sadrži proizvedene nanomaterijale ili koja se sastoji od proizvedenih nanomaterijala nova hrana, za tu bi definiciju trebalo proučiti odgovarajući zakonodavni okvir u okviru skorašnjega preispitivanja Uredbe (EZ) br. 258/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. siječnja 1997. o novoj hrani i sastojcima nove hrane ⁽¹⁾.
- (26) Etikete hrane trebale bi biti jasne i razumljive kako bi se pomoglo potrošačima koji žele biti bolje informirani pri odabiru hrane i prehrane kada donose odluke. Studije su pokazale da je laka čitljivost važan faktor koji povećava vjerojatnost da označena informacija utječe na one koji ju gledaju te da su nečitljive informacije o proizvodu jedan od glavnih uzroka zašto su potrošači nezadovoljni s etiketama hrane. Stoga bi trebalo razviti sveobuhvatni pristup kako bi se uzeli u obzir svi aspekti povezani s čitljivošću informacija, uključujući veličinu i vrstu slova, boju i kontrast.
- (27) Za pružanje informacija o hrani treba razmotriti sve načine opskrbe potrošača hranom, uključujući prodaju hrane sredstvima komunikacije na daljinu. Iako je jasno da bi sva hrana dobavljena prodajom na daljinu trebala ispunjavati iste zahtjeve za informacijama kao hrana koja se prodaje u trgovinama, potrebno je pojasniti da bi u tim slučajevima odgovarajuće obvezne informacije o hrani trebale biti dostupne i prije same kupnje.
- (28) Tehnologija koja se koristi za zamrzavanje hrane znatno se razvila u posljednjim desetljećima i naširoko se koristi za unapređenje protoka hrane na unutarnjem tržištu Unije i smanjenje rizika povezanih sa sigurnošću hrane. Međutim, zamrzavanje i naknadno odmrzavanje određene hrane, posebno mesa i proizvoda ribarstva, ograničavaju njihovu moguću daljnju uporabu i mogu imati utjecaja na njihovu sigurnost, okus i kakvoću. S druge strane, zamrzavanje nema takav utjecaj na druge proizvode, posebno na maslac. Stoga, krajnjeg potrošača bi trebalo primjereno informirati u slučaju proizvoda koji je odmrznut.
- (29) Zemlju podrijetla ili mjesto podrijetla hrane trebalo bi navesti u slučaju kada bi izostavljanje toga podatka moglo dovesti potrošača u zabludu u pogledu zemlje ili mjesta podrijetla hrane. U svakom slučaju, zemlju podrijetla ili mjesto podrijetla trebalo bi navesti na način kojim se ne obmanjuje potrošača i na temelju jasno utvrđenih kriterija kojima se osiguravaju jednaki uvjeti tržišnoga natjecanja za industriju i unapređuje razumijevanje potrošača o informacijama povezanih sa zemljom podrijetla ili mjestom podrijetla hrane. Ti se kriteriji ne bi trebali primjenjivati na navode povezane s imenom ili adresom subjekta u poslovanju hranom.
- (30) U nekim slučajevima subjekti u poslovanju hranom žele dobrovoljno navesti podrijetlo hrane kako bi usmjerili pozornost potrošača na kvalitete njihovoga proizvoda. Takvi bi navodi također trebali ispunjavati usklađene kriterije.

⁽¹⁾ SL L 43, 14.2.1997., str. 1.

- (31) U Uniji je trenutačno obvezno navođenje podrijetla za goveđe meso i proizvode od goveđeg mesa⁽¹⁾, što je posljedica krize povezane s goveđom spongioformnom encefalopatijom, što je stvorilo očekivanja od strane potrošača. Ocjena učinka Komisije potvrdila je da je podrijetlo mesa glavni razlog zabrinutosti potrošača. U Uniji se znatno konzumiraju i druge vrste mesa, kao što su svinjsko, ovčje i kozje meso, te meso peradi. Stoga je primjereno propisati obvezno navođenje podrijetla tih proizvoda. Posebni zahtjevi vezani uz navođenje određenoga podrijetla mogli bi se razlikovati za različite vrste mesa u skladu s karakteristikama životinjske vrste. Primjereno je provedbenim pravilima utvrditi donošenje obveznih zahtjeva koji bi se mogli razlikovati za različite vrste mesa te pri tome vodeći računa o načelu razmjernosti i administrativnom opterećenju za subjekte u poslovanju s hranom i za provedbena tijela.
- (32) Odredbe o obveznom navođenju podrijetla utvrđene su na temelju vertikalnih pristupa, na primjer za med⁽²⁾, voće i povrće⁽³⁾, ribu⁽⁴⁾, goveđe meso i proizvode od goveđeg mesa⁽⁵⁾ i maslinovo ulje⁽⁶⁾. Potrebno je istražiti mogućnost proširenja obveze navođenja podrijetla i na drugu hranu. Stoga je primjereno zatražiti Komisiju da izradi izvješća za sljedeću hranu: vrste mesa različite od goveđeg, svinjskog, ovčjeg i kozjeg mesa te mesa peradi; mlijeko; mlijeko koje se koristi kao sastojak mliječnih proizvoda; meso koje se koristi kao sastojak; neprerađena hrana; proizvodi s jednim sastojkom; i sastojci koji čine više od 50 % hrane. Budući da je mlijeko jedan od proizvoda čije je navođenje podrijetla od posebnoga interesa, Komisija bi trebala izraditi izvješće o tom proizvodu što je prije moguće. Na temelju zaključaka izvješća Komisija može podnijeti prijedloge za izmjenu odgovarajućih odredaba Unije ili, prema potrebi, pokrenuti nove inicijative po pojedinom sektoru.
- (33) Nepovlaštena pravila Unije o podrijetlu robe utvrđena su Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice⁽⁷⁾ i njezinim provedbenim odredbama iz Uredbe Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice⁽⁸⁾. Utvrđivanje zemlje podrijetla hrane temeljit će se na tim pravilima koja su dobro poznata subjektima u poslovanju s hranom i tijelima koja bi trebala olakšati njihovu provedbu.
- (34) Nutritivna deklaracija sadrži informacije o prisutnosti energije i određenih hranjivih tvari u hrani. Obvezno pružanje informacija o hranjivoj vrijednosti na ambalaži trebalo bi poduprijeti mjere u području prehrane u okviru politike zaštite javnoga zdravlja koje bi mogle uključivati pružanje znanstvenih preporuka radi edukacije javnosti o prehrani i potpori tako da budu informirani pri odabiru.
- (35) Radi lakšeg uspoređivanja proizvoda u ambalaži različite veličine, primjereno je i dalje zadržati da se obvezna nutritivna deklaracija mora navoditi na količinu od 100 g ili 100 ml i da se prema potrebi dopuste dodatni navodi po obroku. Stoga, ako je hrana pretpakirana i ako su navedene pojedinačni obroci ili jedinice konzumacije, potrebno je dopustiti navođenje hranjive vrijednosti po obroku ili jedinici konzumacije uz navođenje vrijednosti za 100 g ili 100 ml. Nadalje, kako bi navodi o obrocima ili jedinicama konzumacije bili usporedivi, Komisija bi trebala imati ovlasti za donošenje pravila o navođenju nutritivne deklaracije po obroku ili po jedinici konzumacije za određenu kategoriju hrane.
- (36) U Bijeloj knjizi Komisije naglasak je stavljen na određene hranjive tvari koje su značajne za javno zdravlje, kao što su zasićene masti, šećeri ili natrij. Stoga je primjereno da zahtjevi za obveznim informacijama o hranjivim vrijednostima uzmu u obzir takve elemente.
- (37) Budući da je jedan od ciljeva ove Uredbe pružiti krajnjim potrošačima osnovu da budu informirani pri odabiru u tom je pogledu važno osigurati da su krajnji potrošači u mogućnosti lako razumjeti informacije na etiketi. Stoga je primjereno na etiketama koristiti izraz „sol” umjesto izraza „natrij” za tu hranjivu tvar.
- (38) Radi usklađenosti i dosljednosti propisa Unije, dobrovoljno bi navođenje prehrambenih ili zdravstvenih tvrdnji na etiketama na hrani trebalo biti u skladu s odredbama Uredbe (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o prehrambenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navode na hrani⁽⁹⁾.

(1) Uredba (EZ) br. 1760/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. srpnja 2000. o uvođenju sustava označavanja i registracije životinja vrste goveda, označavanju goveđeg mesa i proizvoda od goveđeg mesa i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 820/97 (SL L 204, 11.8.2000., str. 1.).

(2) Direktiva Vijeća 2001/110/EZ od 20. prosinca 2001. o medu (SL L 10, 12.1.2002., str. 47.).

(3) Uredba Komisije (EZ) br. 1580/2007 od 21. prosinca 2007. o utvrđivanju provedbenih pravila za uredbu Vijeća (EZ) br. 2200/96, (EZ) br. 2201/96 i (EZ) br. 1182/2007 u sektoru voća i povrća (SL L 350, 31.12.2007., str. 1.).

(4) Uredba Vijeća (EZ) br. 104/2000 od 17. prosinca 1999. o zajedničkom uređenju tržišta proizvodima ribarstva i akvakulture (SL L 17, 21.1.2000., str. 22.).

(5) Uredba (EZ) br. 1760/2000.

(6) Uredba Komisije (EZ) br. 1019/2002 od 13. lipnja 2002. o tržišnim standardima za maslinovo ulje (SL L 155, 14.6.2002., str. 27.).

(7) SL L 302, 19.10.1992., str. 1.

(8) SL L 253, 11.10.1993., str. 1.

(9) SL L 404, 30.12.2006., str. 9.

- (39) Kako bi se izbjeglo nepotrebno opterećivanje subjekata u poslovanju hranom, primjereno je izuzeti od zahtjeva za obveznim navođenjem nutritivne deklaracije određenu kategoriju neprerađene hrane ili hranu za koju informacije o hranjivim vrijednostima nisu presudne za potrošača pri donošenju odluke o kupnji ili hranu u ambalaži koja je premala za ispunjavanje zahtjeva o obveznom označavanju, osim u slučaju kada je obveza navođenja tih informacija propisana drugim pravilima Unije.
- (40) Uzimajući u obzir osobitost alkoholnih pića, primjereno je zatražiti od Komisije da dodatno prouči zahtjeve o informacijama za te proizvode. Stoga bi Komisija, vodeći računa o potrebi da se osigura sukladnost s drugim bitnim politikama Unije, u roku od 3 godine od stupanja na snagu ove Uredbe trebala izraditi izvješće o primjeni zahtjeva o informacijama o sastojcima i hranjivim vrijednostima alkoholnih pića. Nadalje, uzimajući u obzir rezoluciju Europskog parlamenta od 5. rujna 2007. o strategiji Europske unije za potporu državama članicama pri smanjivanju štetnih učinaka povezanih s konzumacijom alkohola ⁽¹⁾, mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾, rad Komisije i radi opće zabrinutost šire javnosti u vezi sa štetnim učincima povezanima s konzumacijom alkohola, posebno kod mladih i ranjivih potrošača, Komisija bi nakon savjetovanja sa zainteresiranim stranama i državama članicama trebala razmotriti potrebu za utvrđivanjem definicije pića kao što su „alkopops” koja su posebno namijenjena mladima. Također, Komisija bi, prema potrebi, trebala predložiti posebne zahtjeve u vezi s alkoholnim pićima u okviru ove Uredbe.
- (41) S obzirom na postojeću razinu znanja o prehrani, informacije o hranjivim vrijednostima trebale bi biti jednostavne i lako razumljive kako bi bile interesantne potrošačima i ispunile svrhu informiranja radi koje su one i uvedene. Potrošače bi moglo zbuniti ako se informacije o hranjivim vrijednostima nalaze djelomično u glavnom vidnom polju, koje se obično naziva „prednja strana ambalaže”, a djelomično na drugoj strani ambalaže, na primjer na stražnjoj strani. Stoga bi se informacije o hranjivim vrijednostima trebale navoditi u istom vidnom polju. Nadalje, na dobrovoljnoj se osnovi najvažnije tvari na nutritivnoj deklaraciji mogu ponoviti u glavnom vidnom polju kako bi se potrošačima pomoglo da prilikom kupnje hrane lako uoče ključne informacije o hranjivim vrijednostima. Slobodan izbor informacija koje se mogu ponoviti mogao bi zbuniti potrošače. Stoga je potrebno pojasniti koje se informacije mogu ponoviti.
- (42) Kako bi se subjekte u poslovanju s hranom potaklo da na hrani kao što su alkoholna pića i nepretpakirana hrana, koja se može izuzeti od obveze navođenja nutritivne deklaracije, dobrovoljno navode informacije sadržane u nutritivnoj deklaraciji hrane, trebalo bi ostaviti mogućnost navođenja samo određenih tvari iz nutritivne deklaracije. Međutim, primjereno je jasno utvrditi informacije koje se mogu dobrovoljno navesti kako se potrošača ne bi dovelo u zabludu slobodnim izborom subjekta u poslovanju hranom.
- (43) Nedavno je došlo do promjena oblika izražavanja nutritivne deklaracije, osim za izražavanje po 100 g, 100 ml ili po obroku, ili njihovoga prezentiranja uporabom grafičkih oblika ili simbola od strane određenih država članica i organizacija u sektoru hrane. Takvi dodatni oblici izražavanja i prezentiranja mogu pomoći potrošačima da bolje razumiju nutritivnu deklaraciju. Međutim, u Uniji ne postoji dovoljno dokaza o tome kako prosječni potrošač shvaća i koristi alternativne oblike izražavanja ili prezentiranja informacija. Stoga je primjereno dopustiti različite oblike izražavanja i prezentiranja informacija koje treba osmisliti na temelju mjerila utvrđenih ovom Uredbom te od Komisije treba zatražiti da izradi izvješće o uporabi tih oblika izražavanja i prezentiranja, njihovom učinku na unutarnje tržište i preporučljivosti daljnjeg usklađivanja.
- (44) Kako bi Komisija mogla izraditi to izvješće, države članice trebale bi pružiti Komisiji bitne podatke o uporabi dodatnih oblika izražavanja i prezentiranja nutritivne deklaracije na njihovim nacionalnim tržištima. U tu bi svrhu trebalo ovlastiti države članice da od subjekata u poslovanju hranom koji na njihovome državnom području stavljaju na tržište hranu s dodatnim oblicima izražavanja ili prezentiranja informacija zatraže da obavijeste državna tijela o tim dodatnim oblicima i da im dostave odgovarajuće potvrde o ispunjavanju zahtjeva ove Uredbe.
- (45) Kod izrade dodatnih oblika izražavanja i prezentiranja nutritivne deklaracije poželjno bi bilo osigurati određeni stupanj dosljednosti. Stoga je primjereno promicati stalnu razmjenu najboljih praksi i iskustava među državama članicama i s Komisijom te sudjelovanje svih zainteresiranih strana u toj razmjeni.
- (46) Navodi o količinama hranjivih tvari i usporednih pokazatelja u istom vidnom polju na jednostavnom prepoznatljivom obliku, čime se omogućuje ocjena hranjivih svojstava hrane, u cijelosti bi trebalo predstavljati dio navoda nutritivne deklaracije, a ne grupu pojedinačnih tvrdnji.

⁽¹⁾ SL C 187 E, 24.7.2008., str. 160.

⁽²⁾ SL C 77, 31.3.2009., str. 81.

- (47) Iskustvo je pokazalo da u velikom broju slučajeva dobrovoljno navedene informacije o hrani mogu ugroziti jasnoći obveznih informacija o hrani. Stoga bi trebalo utvrditi kriterije koji će pomoći subjektima u poslovanju s hranom i provedbenim tijelima da osiguraju ravnotežu između navođenja obveznih i dobrovoljnih informacija o hrani.
- (48) Ovisno o stvarnim lokalnim uvjetima i okolnostima, države članice bi trebale zadržati pravo donošenja pravila o navođenju informacija za nepretpakiranu hranu. Iako su u tim slučajevima zahtjevi potrošača za drugim informacijama ograničeni, informacije o mogućim alergenima izuzetno su značajne. Pokazatelji ukazuju da je većinu slučajeva alergije na hranu moguće povezati s nepretpakiranom hranom. Stoga bi potrošaču uvijek trebalo pružiti informacije o mogućim alergenima.
- (49) Države članice ne bi trebale imati mogućnost donošenja nacionalnih odredbi za pitanja koja su posebno usklađena ovom Uredbom, osim ako je to dopušteno propisima Unije. Ovom se Uredbom ne bi trebalo spriječiti države članice u donošenju nacionalnih mjera za pitanja koja nisu posebno usklađena ovom Uredbom. Međutim, takvim se nacionalnim mjerama ne bi trebalo zabraniti, spriječiti ili ograničiti slobodan protok robe koja je u skladu s ovom Uredbom.
- (50) Potrošači u Uniji pokazuju sve veći interes za provedbu pravila Unije o dobrobiti životinja tijekom klanja, uključujući omamljivanje životinja prije klanja. Sukladno tome, u okviru buduće strategije Unije za zaštitu i dobrobit životinja, trebalo bi razmisliti o izradi studije kojom bi se proučila mogućnost pružanja informacija o omamljivanju životinja potrošačima.
- (51) Trebalo bi biti moguće prilagoditi pravila o informacijama o hrani brzim promjenama iz socijalnog, gospodarskog i tehnološkog okruženja.
- (52) Države članice trebale bi obavljati službene kontrole kako bi se osigurala sukladnost s ovom Uredbom u skladu s Uredbom (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenom nadzoru koji se provodi radi provjere pridržavanja propisa o hrani i hrani za životinje te pravila o zdravlju i dobrobiti životinja⁽¹⁾.
- (53) Trebalo bi ažurirati upućivanja na Direktivu 90/496/EEZ u Uredbi (EZ) br. 1924/2006 i Uredbi (EZ) br. 1925/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o dodavanju vitamina, minerala i određenih drugih tvari hrani⁽²⁾ kako bi se uzelo u obzir ovu Uredbu, Uredbe (EZ) br. 1924/2006 i (EZ) br. 1925/2006 bi stoga trebalo izmijeniti na odgovarajući način.
- (54) Neredovito i često ažuriranje zahtjeva o informacijama o hrani može uzrokovati značajno opterećenje subjekata u poslovanju hranom, a posebno malih i srednjih poduzeća, dodatnom administracijom. Stoga je primjereno osigurati da se mjere koje može donijeti Komisija u izvršavanju ovlasti dodijeljenih ovom Uredbom, nakon odgovarajućeg prijelaznoga razdoblja, primjenjuju od istoga dana u nekoj kalendarskoj godini. U hitnim slučajevima u kojima se koriste mjere u svrhu zaštite zdravlja ljudi trebalo bi dozvoliti odstupanja od ovog načela.
- (55) Kako bi subjekti u poslovanju hranom mogli prilagoditi označavanje svojih proizvoda novim zahtjevima uvedenim ovom Uredbom, važno je predvidjeti odgovarajuća prijelazna razdoblja za njenu primjenu.
- (56) S obzirom na značajne promjene zahtjeva o označavanju hranjivih vrijednosti uvedene ovom Uredbom, posebno promjene u vezi sa sadržajem navoda u nutritivnoj deklaraciji, subjektima u poslovanju hranom je prikladno dozvoliti da unaprijed predvidi primjenu ove Uredbe.
- (57) Kako ciljeve ove Uredbe ne mogu dostatno ostvariti države članice, te se stoga mogu bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere, u skladu s načelom supsidijarnosti određenom u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti, određenom u tome članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (58) U skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, ovlast za donošenje delegiranih akata bi trebalo delegirati Komisiji u vezi s, *inter alia*, dostupnošću određenih obveznih podataka drugim načinima koji se razlikuju od ambalaže ili etikete, popisom hrane za koju ne treba navesti popis sastojaka, ponovnom pregledu popisa tvari ili proizvoda koji uzrokuju alergije ili netolerancije, ili popisom hranjivih tvari koje se navode na dobrovoljnoj osnovi. Od posebne je važnosti da Komisija tijekom pripremnog rada provodi potrebna savjetovanja, uključujući na razini stručnjaka. Tijekom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati istovremeno, pravovremeno i uredno prosljeđivanje odgovarajućih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću.

(¹) SL L 165, 30.4.2004., str. 1.

(²) SL L 404, 30.12.2006., str. 26.

(59) Kako bi se osigurali jednaki uvjeti za provedbu ove Uredbe, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za donošenje provedbenih akata u vezi s, *inter alia*, o načinima navođenja jednoga ili više podataka pomoću piktograma ili simbola umjesto riječima ili brojevima, načinom navođenja datuma minimalne trajnosti, načinom navođenja zemlje podrijetla ili mjestom podrijetla za meso, preciznosti navedenih vrijednosti na nutritivnoj deklaraciji ili navođenjem nutritivne deklaracije po obroku ili jedinici konzumacije. Te bi ovlasti trebalo vršiti u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije ⁽¹⁾,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom se Uredbom utvrđuje osnova za postizanje visoke razine zaštite potrošača u vezi s informacijama o hrani, vodeći računa o razlikama u percepciji potrošača i njihovim potrebama za informacijama, istodobno osiguravajući nesmetano funkcioniranje unutarnjega tržišta.

2. Ovom se Uredbom utvrđuju opća načela, zahtjevi i odgovornosti u vezi s informacijama o hrani, a posebno u vezi s označivanjem hrane. Utvrđuju se načini kojima se potrošačima jamči pravo na informacije i procedure za informiranje o hrani, uzimajući u obzir potrebu za omogućavanjem dovoljne fleksibilnosti radi reagiranja na budući razvoj događaja i nove zahtjeve za informacijama.

3. Ova se Uredba primjenjuje na subjekte u poslovanju hranom u svim fazama prehrambenog lanca ako njihove djelatnosti uključuju pružanje informacija o hrani potrošačima. Primjenjuje se na svu hranu namijenjenu krajnjem potrošaču, uključujući hranu koju nude objekti javne prehrane i hranu namijenjenu opskrbi objekata javne prehrane.

Ova se Uredba primjenjuje na ugostiteljske usluge koje pružaju prijevoznika poduzeća u slučaju polaska s državnih područja država članica na koje se primjenjuju Ugovori.

4. Ova se Uredba primjenjuje ne dovodeći u pitanje zahtjeve u vezi s označivanjem iz posebnih odredaba Unije koje se primjenjuju na određenu hranu.

⁽¹⁾ SL L 55, 28.2.2011., str. 13.

Članak 2.

Definicije

1. Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

(a) definicije „hrana”, „propisi o hrani”, „poduzeće za poslovanje s hranom”, „subjekt u poslovanju hranom”, „maloprodaja”, „stavljanje na tržište” i „krajnji potrošač” iz članka 2. i stavaka 1., 2., 3., 7., 8. i 18. članka 3. Uredbe (EZ) br. 178/2002;

(b) definicije „prerada”, „neprerađeni proizvod” i „prerađeni proizvod” iz članka 2. stavka 1. točaka (m), (n) i (o) Uredbe (EZ) br. 852/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o higijeni hrane ⁽²⁾;

(c) definicija „prehrambeni enzim” iz članka 3. stavka 2. točke (a) Uredbe (EZ) br. 1332/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o prehrambenim enzimima ⁽³⁾;

(d) definicije „prehrambeni aditiv”, „pomoćno sredstvo u preradi” i „nosač” iz članka 3. stavka 2. točaka (a) i (b), te točke 5. Priloga I. Uredbi (EZ) br. 1333/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o prehrambenim aditivima ⁽⁴⁾;

(e) definicija „aroma” iz članka 3. stavka 2. točke (a) Uredbe (EZ) br. 1334/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o aromama i nekim sastojcima hrane s osobinama aroma za upotrebu u i na hrani ⁽⁵⁾;

(f) definicije „meso”, „strojno otkoštano meso”, „mesni pripravci”, „proizvodi ribarstva” i „mesni proizvodi” iz točaka 1.1., 1.14., 1.15., 3.1. i 7.1. Priloga I. Uredbi (EZ) br. 853/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. utvrđivanju određenih higijenskih pravila za hranu životinjskog podrijetla ⁽⁶⁾;

(g) definicija „oglašavanje” iz članka 2. točke (a) Direktive 2006/114/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o zavaravajućem i komparativnom oglašavanju ⁽⁷⁾.

⁽²⁾ SL L 139, 30.4.2004., str. 1.

⁽³⁾ SL L 354, 31.12.2008., str. 7.

⁽⁴⁾ SL L 354, 31.12.2008., str. 16.

⁽⁵⁾ SL L 354, 31.12.2008., str. 34.

⁽⁶⁾ SL L 139, 30.4.2004., str. 55.

⁽⁷⁾ SL L 376, 27.12.2006., str. 21.

2. Primjenjuju se i sljedeće definicije:

- (a) „informacije o hrani” su informacije koje se odnose na hranu, a dostupne su krajnjem potrošaču putem etiketa, drugog popratnog materijala ili na neki drugi način, uključujući sredstva moderne tehnologije ili verbalne komunikacije;
- (b) „propisi o informacijama o hrani” su odredbe Unije kojima je uređeno područje informacija o hrani, a posebno označavanje, uključujući opća pravila koja se primjenjuju na svu hranu u posebnim okolnostima ili na određene kategorije hrane i pravila koja se primjenjuju samo na određenu hranu;
- (c) „obvezne informacije o hrani” su podaci koje je u skladu s odredbama Unije potrebno pružiti krajnjem potrošaču;
- (d) „objekt javne prehrane” je objekt (uključujući vozilo ili stalni ili pokretni štand), kao što su restorani, kantine, škole, bolnice i ugostiteljski objekti u kojima se, u okviru njihove djelatnosti, hrana priprema krajnjem potrošaču za izravnu konzumaciju;
- (e) „prepakirana hrana” je svaki pojedinačni proizvod koji se, kao takav, prezentira krajnjem potrošaču i objektima javne prehrane, a koji se sastoji od hrane i ambalaže u koju je hrana stavljena prije nego je ponuđena za prodaju, bilo da ambalaža u potpunosti ili samo djelomično zatvara hranu, ali u svakom slučaju, tako da se sadržaj ne može biti promijenjen bez otvaranja ili promjene ambalaže; „prepakirana hrana” ne uključuje hranu pakiranu na prodajnom mjestu na zahtjev potrošača ili prepakiranu za izravnu prodaju;
- (f) „sastojak” je tvar ili proizvod, uključujući arome, prehrambene aditive i prehrambene enzime, te bilo koji sastavni dio složenog sastojka koji se koristi u proizvodnji ili pripremi hrane i koji se nalazi u gotovom proizvodu, čak i u izmijenjenom obliku; rezidue se ne smatraju „sastojcima”;
- (g) „mjesto podrijetla” je mjesto koje se navodi kao mjesto iz kojeg potječe hrana, a koje nije „zemlja podrijetla”, kako je utvrđeno u skladu s člancima 23. do 26. Uredbe (EEZ) br. 2913/92; ime, naziv ili adresa subjekta u poslovanju hranom na etiketi ne smatra se zemljom podrijetla ili mjestom podrijetla hrane u smislu ove Uredbe;
- (h) „složeni sastojak” je sastojak koji je proizveden od više sastojaka;
- (i) „etiketa” je bilo koja oznaka, robna marka, žig, znak, slikovni ili drugi opisni prikaz, napisan, tiskan, otisnut, označen, reljefno nanesen ili utisnut na ili pričvršćen za ambalažu ili spremnik s hranom;
- (j) „označavanje” su sve riječi, podaci, trgovački nazivi, trgovački nazivi, nazivi robnih marki, slikovni prikazi ili simboli koji se odnose na hranu, a nalaze se na ambalaži, dokumentu, obavijesti, etiketi, obruču ili privjesnici, koji prate ili se odnose na tu hranu;
- (k) „vidno polje” su sve površine ambalaže koje se mogu pročitati tekst s jedne točke gledanja;
- (l) „glavno vidno polje” je vidno polje ambalaže koje će potrošač najvjerojatnije vidjeti na prvi pogled prilikom kupnje i koje mu omogućava da odmah prepozna proizvod s obzirom na njegova svojstva ili prirodu, te ovisno o slučaju, naziv robne marke tog proizvoda. Ako ambalaža ima nekoliko jednakih vidnih polja, glavno vidno polje je ono koje je odabrao subjekt u poslovanju hranom;
- (m) „čitljivost” je fizički izgled informacija kojim su iste vizualno dostupne općoj populaciji i kojeg određuju različiti elementi, između ostalog, veličina slova, razmak među slovima, razmak među redovima, širina poteza, vrsta boje, oblik pisma, odnos širine i visine slove, površina materijala i značajni kontrast između tiska i pozadine;
- (n) „pravni naziv” je naziv hrane propisan odredbama Unije koje se primjenjuju na tu hranu ili, ako takve odredbe Unije ne postoje, naziv propisan propisima i odredbama koji se primjenjuju u državi članici u kojoj se hrana prodaje krajnjem potrošaču ili objektima javne prehrane;
- (o) „uobičajeni naziv” je naziv kojega su potrošači u državi članici u kojoj se hrana prodaje prihvatili kao naziv te hrane, bez da ga treba dodatno objašnjavati;
- (p) „opisni naziv” je naziv kojim se opisuje hrana, prema potrebi i njezina upotreba, te je dovoljno jasan da potrošači znaju njezinu stvarnu prirodu i da je razlikuju od druge hrane s kojom bi se mogla zamijeniti;
- (q) „glavni sastojak” je sastojak ili sastojci hrane koji čine više od 50 % te hrane ili koje potrošači uobičajeno dovode u vezu s nazivom hrane te za koje se u većini slučajeva zahtijeva navođenje količine;

- (r) „datum minimalne trajnosti” je datum do kojeg hrana zadržava svoja posebna svojstva ako se čuva na pravilan način;
- (s) „hranjiva tvar” su bjelančevine, ugljikohidrati, masti, vlakna, natrij, vitamini i minerali iz točke 1. dijela A Priloga XIII. ovoj Uredbi te tvari koje pripadaju ili su sastavni dio jedne od tih tvari;
- (t) „proizvedeni nanomaterijal” je svaki namjerno proizvedeni materijal koji ima jednu ili više dimenzija veličine 100 nm ili manje, ili koji se sastoji od odvojenih funkcionalnih dijelova, u unutrašnjosti ili na površini, od kojih mnogi imaju jednu ili više dimenzija veličine 100 nm ili manje, uključujući strukture, aglomerate i agregate koji mogu biti veći od 100 nm, ali zadržavaju svojstva koja su karakteristična nanoveličini.

Svojstva karakteristična za nano veličinu uključuju:

- i. svojstva povezana s velikim specifičnim površinama materijala koji se uzimaju u obzir; i/ili
  - ii. specifična fizikalno-kemijska svojstva koja se razlikuju od svojstava istih materijala koja nisu nano oblici iako su izrađeni od istoga materijala;
- (u) „sredstva komunikacije na daljinu” su sredstva koja se mogu koristiti za zaključivanje posla između dobavljača i potrošača bez njihove istovremene fizičke prisutnosti.

3. Za potrebe ove Uredbe, zemlja podrijetla hrane odnosi se na podrijetlo hrane kako je utvrđeno člancima 23. do 26. Uredbe (EEZ) br. 2913/92.

4. Primjenjuju se i posebne definicije iz Priloga I.

POGLAVLJE II.

OPĆA NAČELA O INFORMACIJAMA O HRANI

Članak 3.

Opći ciljevi

1. Pružanjem informacija o hrani treba se postići visoka razina zaštite zdravlja i interesa potrošača uspostavom temelja pomoću kojih će krajnji potrošači biti informirani pri odabiru hrane i pomoću kojih će upotrebljavati i koristiti hranu na siguran način, s posebnim naglaskom na zdravstvene, gospodarske, okolišne, socijalne i etičke okolnosti.

2. Cilj propisa o informacijama o hrani jest u Uniji postići slobodan protok hrane koja se zakonito proizvodi i stavlja na

tržište, vodeći, prema potrebi, računa o zaštiti legitimnih interesa proizvođača te poticati promocija kvalitetnih proizvoda.

3. Kada se propisom o informacijama o hrani donesu novi zahtjevi, potrebno je predvidjeti prijelazno razdoblje nakon stupanja na snagu novih zahtjeva, osim u opravdanim slučajevima. Tijekom takvoga prijelaznog razdoblja moguće je na tržište stavljati hranu koja nije označena sukladno novim zahtjevima, a zalihe takve hrane stavljene na tržište prije isteka prijelaznoga razdoblja mogu se i dalje prodavati do njihova iscrpljenja.

4. Tijekom pripreme, ocjenjivanja i revizije propisa o informacijama o hrani treba provoditi otvorena i transparentna javna savjetovanja sa svim zainteresiranim stranama izravno ili preko njihovih predstavničkih tijela, osim ako to nije moguće zbog žurnosti pitanja.

Članak 4.

Načela kojima se uređuju obvezne informacije o hrani

1. Ako se propisom o informacijama o hrani zahtijevaju obvezne informacije o hrani, to posebno uključuje i informacije iz jedne od sljedećih kategorija:

- (a) informacije o identitetu i sastavu, svojstvima ili drugim karakteristikama hrane;
- (b) informacije o zaštiti zdravlja potrošača i sigurnoj upotrebi hrane. To se posebno odnosi na informacije o:
  - i. svojstvima sastava koji može biti štetan za zdravlje određenih skupina potrošača;
  - ii. trajnosti, čuvanju i sigurnoj upotrebi;
  - iii. utjecaju na zdravlje, uključujući rizike i posljedice vezane za načine konzumacije koji mogu biti opasni i štetni za zdravlje;
- (c) informacije o hranjivim svojstvima koje omogućavaju potrošačima da budu informirani pri odabiru, uključujući potrošače s posebnim prehrambenim potrebama,.

2. Pri razmatranju potrebe za obveznim informacijama o hrani te kako bi se potrošačima omogućilo da budu informirani pri odabiru, uzimaju se u obzir potrebe većine potrošača za određenim informacijama koje za njih imaju značajnu vrijednost ili o općeprihvaćene koristi za potrošača.

Članak 5.**Savjetovanje s Europskom agencijom za sigurnost hrane**

Sve mjere Unije u području propisa o informacijama o hrani koje bi mogle utjecati na javno zdravlje donose se nakon savjetovanja s Europskog agencijom za sigurnost hrane („Agencija”).

POGLAVLJE III.

OPĆI ZAHTJEVI O INFORMACIJAMA O HRANI I ODGOVORNOSTI SUBJEKATA U POSLOVANJU S HRANOM**Članak 6.****Osnovni zahtjev**

Svu hranu koja je namijenjena krajnjem potrošaču ili objektima javne prehrane moraju pratiti informacije o hrani u skladu s ovom Uredbom.

Članak 7.**Prakse poštenog informiranja**

1. Informacije o hrani ne smiju biti obmanjujuće, a posebno:

(a) glede karakteristika hrane, posebno njezine prirode, identiteta, svojstava, sastava, količine, roka trajanja, zemlje ili mjesta podrijetla, načina proizvodnje;

(b) pripisivanjem hrani učinaka ili svojstava koje ta hrana nema;

(c) ukazivanjem na posebne karakteristike hrane kada u stvarnosti sva slična hrana posjeduje te karakteristike, posebno posebnim isticanjem prisutnosti ili odsutnosti određenih sastojaka i/ili hranjivih tvari;

(d) ukazujući izgledom, opisom ili slikovnim prikazom prisutnosti određene hrane ili sastojka, kada je u stvarnosti sastojak koji je inače prirodno prisutan ili korišten u toj hrani, zamijenjen drugim sastavnim dijelom ili drugim sastojkom.

2. Informacije o hrani moraju biti točne, jasne i lako razumljive potrošaču.

3. Uz odstupanja koja su predviđena zakonodavstvom Unije koje se primjenjuje na prirodne mineralne vode i hranu za posebne prehrambene potrebe, informacije o hrani ne smiju propisivati svojstva sprječavanja ili liječenja bolesti ljudi niti se tim informacijama smije upućivati na takva svojstva.

4. Stavci 1., 2. i 3. primjenjuju se i na:

(a) oglašavanje;

(b) prezentiranje hrane, posebno njezin oblik, izgled ili ambalažu, upotrijebljene ambalažne materijale, način na koji je raspoređena i okruženje u kojemu je izložena.

Članak 8.**Odgovornosti**

1. Subjekt u poslovanju hranom odgovoran za informacije o hrani jest subjekt pod čijim se imenom ili nazivom tvrtke hrana stavlja na tržište ili, ako taj subjekt nema sjedište u Uniji, uvoznik za tržište Unije.

2. Subjekt u poslovanju hranom odgovoran za informacije o hrani mora osigurati prisutnost i točnost informacija o hrani u skladu s primjenjivim propisima o informacijama o hrani i zahtjevima odgovarajućih nacionalnih propisa.

3. Subjekti u poslovanju hranom koji nemaju utjecaj na informacije o hrani ne smiju dobavljati hranu za koju, na temelju informacija koje imaju kao stručnjaci, znaju ili pretpostavljaju da ne udovoljava primjenjivim propisima o informacijama o hrani i zahtjevima odgovarajućih nacionalnih propisa.

4. U okviru svog poslovanja, subjekti u poslovanju hranom ne smiju mijenjati informacije o hrani ako bi te informacije mogle dovesti krajnjega potrošača u zabludu ili na ikoji drugi način smanjiti razinu zaštite potrošača i mogućnost krajnjega potrošača da bude informiran pri odabiru. Subjekti u poslovanju hranom odgovorni su za sve promjene informacija koje prate hranu.

5. Ne dovodeći u pitanje stavke 2. do 4., subjekti u poslovanju hranom u okviru svog poslovanja pod vlastitim nadzorom moraju osigurati sukladnost sa zahtjevima propisa o informacijama o hrani i odgovarajućih nacionalnih propisa koji se odnose na njihove djelatnosti te su dužni provjeriti jesu li ti zahtjevi ispunjeni.

6. U okviru svog poslovanja, subjekti u poslovanju hranom moraju osigurati da se informacije o nepretpakiranoj hrani namijenjenoj krajnjem potrošaču ili objektima javne prehrane prenesu subjektu u poslovanju hranom koji zaprima hranu kako bi, prema potrebi, krajnjem potrošaču osigurali dostupnost obveznih informacija o hrani.

7. U sljedećim slučajevima subjekti u poslovanju hranom u okviru svog poslovanja moraju osigurati da se obvezni podaci propisani člancima 9. i 10. nalaze na pretpakovini ili etiketi koja je na nju pričvršćena, ili na komercijalnim dokumentima koji se odnose na hranu ako je moguće osigurati da takvi dokumenti prate hranu na koju se odnose ili da su bili poslani prije ili u vrijeme isporuke:

- (a) ako je pretpakirana hrana namijenjena krajnjem potrošaču, ali se stavlja na tržište prije prodaje krajnjem potrošaču te se u toj fazi isključuje prodaja objektu javne prehrane;
- (b) ako je pretpakirana hrana namijenjena objektu javne prehrane za pripremu, obradu, odvajanje ili rezanje.

Ne dovodeći u pitanje prvi stavak, subjekti u poslovanju hranom moraju osigurati da podaci iz članka 9. stavka 1. točaka (a), (f), (g) i (h) također budu prisutni na vanjskoj ambalaži u kojoj se pretpakirana hrana prezentira radi stavljanja na tržište.

8. Subjekti u poslovanju hranom koji drugim subjektima u poslovanju hranom isporučuju hranu koja nije namijenjena za krajnje potrošače ili objekte javne prehrane moraju osigurati da se tim subjektima u poslovanju hranom pruži dovoljno informacija kako bi oni prema potrebi mogli ispuniti svoje obveze iz stavka 2.

POGLAVLJE IV.

OBVEZNE INFORMACIJE O HRANI

ODJELJAK 1.

Sadržaj i prezentiranje

Članak 9.

Popis obveznih podataka

1. U skladu s člancima 10. do 35. te vodeći računa o iznimkama iz ovog Poglavlja, obvezno treba navesti sljedeće podatke:

- (a) naziv hrane;
- (b) popis sastojaka;
- (c) sve sastojke ili pomoćne tvari u procesu proizvodnje koji su navedeni u Prilogu II. ili dobiveni od tvari ili proizvoda iz Priloga II. koji uzrokuju alergije ili netolerancije, a koji su upotrijebljeni u procesu proizvodnje ili pripreme hrane i koji su prisutni u gotovom proizvodu, čak i u promije-njenom obliku;
- (d) količinu određenih sastojaka ili kategorija sastojaka;
- (e) neto količinu hrane;

- (f) datum minimalne trajnosti ili „upotrijebiti do” datum;
- (g) posebne uvjete čuvanja i/ili upotrebe;
- (h) ime ili naziv i adresu subjekta u poslovanju hranom iz članka 8. stavka 1.;
- (i) zemlju ili mjesto podrijetla, sukladno članku 26.;
- (j) upute za upotrebu ili pripremu, kada u nedostatku takve upute ne bi bila moguća pravilna upotreba hrane;
- (k) za pića koja sadrže više od 1,2 % vol. alkohola, stvarnu alkoholnu jakost po volumenu;
- (l) nutritivna deklaracija.

2. Podaci iz stavka 1. navode se riječima i brojkama. Ne dovodeći u pitanje članak 35., ti se podaci mogu dodatno označiti pomoću piktograma ili simbola.

3. Ako Komisija donese delegirane i provedbene akte iz ovog članka, podaci iz stavka 1. mogu se alternativno iskazati piktogramima ili simbolima umjesto riječima i brojkama.

Kako bi potrošači imali koristi od drugih načina iskazivanja obveznih informacija o hrani umjesto iskazivanja riječima i brojkama te ako je time postignuta ista razina informacija kao riječima i brojkama, uzimajući u obzir dokaze o jednakom razumijevanju potrošača, Komisija delegiranim aktima može, u skladu s člankom 51., utvrditi mjerila sukladno kojima se jedan ili više podataka iz stavka 1. mogu iskazati piktogramima ili simbolima umjesto riječima ili brojkama.

4. Kako bi se osigurala ujednačena provedba stavka 3. ovog članka, Komisija može donijeti provedbene akte o načinima primjene mjerila utvrđenih u skladu sa stavkom 3. o iskazivanju jednoga ili više podataka piktogramima ili simbolima umjesto riječima ili brojkama. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ocjenjivanja iz članka 48. stavka 2.

Članak 10.

Dodatni obvezni podaci za određene vrste ili kategorije hrane

1. Pored podataka iz članka 9. stavka 1., u Prilogu III. utvrđeni su dodatni obvezni podaci za određenu vrstu ili kategoriju hrane.

2. Kako bi se osiguralo informiranje potrošača o posebnim vrstama ili kategorijama hrane te uzeli u obzir tehnički napredak, nove znanstvene spoznaje, zaštita zdravlja potrošača ili sigurna konzumacija hrane, Komisija može, u skladu s člankom 51., delegiranim aktima izmijeniti Prilog III.

Ako se, u slučaju pojave rizika za zdravlje potrošača, pokaže potreba za hitnim djelovanjem, postupak iz članka 52. primjenjuje se na delegirane akte donesene u skladu s ovim člankom.

Članak 11.

Mjeriteljstvo

Člankom 9. ne dovode se u pitanje detaljnije odredbe Unije o mjeriteljskim zahtjevima.

Članak 12.

Dostupnost i položaj obveznih informacija o hrani

1. U skladu s ovom Uredbom, obvezne informacije o hrani moraju biti raspoložive i lako uočljive za svu hranu.

2. U slučaju pretpakirane hrane, obvezne se informacije o hrani moraju nalaziti na ambalaži ili na etiketi koja je na nju pričvršćena.

3. Kako bi potrošači imali koristi od drugih načina iskazivanja obveznih informacija o hrani, koji su bolje prilagođeni za navođenje određenih obveznih podataka, te ako je time postignuta ista razina informiranja kao njihovim navođenjem na ambalaži ili etiketi, uzimajući u obzir dokaze o jednakom razumijevanju potrošača i širu uporabu tih načina među potrošačima, Komisija može delegiranim aktima u skladu s člankom 51. utvrditi mjerila u skladu s kojima se određeni obvezni podaci mogu iskazati na načine koji su različiti od njihova navođenja na ambalaži ili etiketi.

4. Kako bi se osigurala ujednačena provedba stavka 3. ovog članka, Komisija može donijeti provedbene akte o načinima primjene mjerila utvrđenih u skladu sa stavkom 3. o iskazivanju određenih obveznih podataka na načine koji su različiti od njihova navođenja na ambalaži ili etiketi. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ocjenjivanja iz članka 48. stavka 2.

5. Za nepretpakiranu hranu se primjenjuju odredbe članka 44.

Članak 13.

Prezentiranje obveznih podataka

1. Ne dovodeći u pitanje nacionalne mjere koje se donose u skladu s člankom 44. stavkom 2., obvezne informacije o hrani

moraju biti označene na vidljivom mjestu tako da budu lako uočljive, jasno čitljive i, prema potrebi, neizbrisive. Ni u kojem slučaju te informacije ne smiju biti skrivene, prekrivene ili prekinute drugim pisanim ili slikovnim prikazima, ili drugim materijalom.

2. Ne dovodeći u pitanje posebne odredbe Unije koje se primjenjuju na određenu hranu, u slučaju kada su obvezni podaci iz članka 9. stavka 1. prikazani na ambalaži ili na etiketi koja je na nju pričvršćena, oni moraju biti otisnuti na ambalaži ili na etiketi tako da budu jasno čitljivi, i to slovima čija je visina x , kako je utvrđeno Prilogom IV., jednaka ili veća od 1,2 mm.

3. U slučaju ambalaže ili spremnika čija je najveća površina manja od 80 cm², visina x slova iz stavka 2. mora biti jednaka ili veća od 0,9 mm.

4. Radi postizanja ciljeva ove Uredbe, Komisija mora delegiranim aktima u skladu s člankom 51. utvrditi pravila o čitljivosti.

Radi postizanja istoga cilja koji je naveden u prvome podstavku, Komisija delegiranim aktima u skladu s člankom 51. može proširiti primjenu zahtjeva iz stavka 5. ovog članka na dodatne obvezne podatke na posebne vrste ili kategorije hrane.

5. Podaci iz članka 9. stavka 1. točaka (a), (e) i (k) moraju se nalaziti u istome vidnom polju.

6. Stavak 5. ovog članka ne primjenjuje se na slučajeve iz članka 16. stavaka 1. i 2.

Članak 14.

Prodaja na daljinu

1. Ne dovodeći u pitanje zahtjeve u vezi s informacijama iz članka 9., za pretpakiranu hranu ponuđenu na prodaju sredstvima komunikacije na daljinu:

(a) obvezne informacije o hrani, osim podataka iz članka 9. stavka 1. točke (f), moraju biti dostupne prije zaključenja kupnje i navedene u popratnom dokumentu prilikom prodaje na daljinu ili ih treba pružiti u nekom drugom primjerenom obliku koji subjekt u poslovanju hranom mora jasno odrediti. Ako se koriste drugi primjereni oblici, subjekt u poslovanju hranom mora potrošačima pružiti obvezne informacije o hrani bez naplate dodatnih troškova;

(b) svi obvezni podaci moraju biti dostupni u trenutku isporuke.

2. U slučaju nepretpakirane hrane ponuđene na prodaju sredstvima komunikacije na daljinu, podaci iz članka 44. moraju biti dostupni u skladu sa stavkom 1. ovog članka.

3. Stavak 1. točka (a) se ne primjenjuje na hranu ponuđenu na prodaju preko automata za prodaju robe ili u trgovačkim prostorima s automatima.

Članak 15.

Jezični zahtjevi

1. Ne dovodeći u pitanje članak 9. stavak 3., obvezne informacije o hrani moraju biti napisane na jeziku koji potrošači države članice u kojoj se hrana stavlja na tržište mogu lako razumjeti.

2. Države članice u kojima se hrana stavlja na tržište mogu za vlastito državno područje odlučiti da se podaci navode na jednome ili više službenih jezika Unije.

3. Stavcima 1. i 2. ne isključuje se mogućnost višejezičnog navođenja podataka.

Članak 16.

Izostavljanje određenih obveznih podataka

1. U slučaju staklenih boca namijenjenih ponovnoj upotrebi, a koje imaju neizbrisive oznake i zbog toga nemaju naljepnicu, obruč ili privjesnicu, obvezni su samo podaci iz članka 9. stavka 1. točaka (a), (c), (e), (f) i (l).

2. U slučaju ambalaže ili spremnika čija je najveća površina manja od 10 cm², na ambalaži ili na etiketi treba obvezno navesti samo podatke iz članka 9. stavka 1. točaka (a), (c), (e) i (f). Podaci iz članka 9. stavka 1. točke (b) navode se na druge načine ili se daju na uvid potrošaču u slučaju njegovog zahtjeva.

3. Ne dovodeći u pitanje druge odredbe Unije kojima se zahtjeva obvezna nutritivna deklaracija, navod iz članka 9. stavka 1. točke (l) nije obavezan za hranu navedenu u Prilogu V.

4. Ne dovodeći u pitanje druge odredbe Unije kojima se zahtjeva navođenje popisa sastojaka ili obvezna nutritivna deklaracija, podaci iz članka 9. stavka 1. točaka (b) i (l) nisu obvezni za pića koja sadrže više od 1,2 % vol. alkohola.

Do 13. prosinca 2014. Komisija izrađuje izvješće o primjeni članka 18. i članka 30. stavka 1. na proizvode iz ovog stavka u kojemu razmatra bi li se u budućnosti na alkoholna pića trebao posebno primjenjivati zahtjev navođenja informacija o energetske vrijednosti i iznijeti razloge koji opravdavaju moguće iznimke, vodeći računa o potrebi postizanja sukladnosti

s drugim odgovarajućim politikama Unije. U tom kontekstu Komisija razmatra potrebu za predlaganjem definicije „alkopopsa”.

Prema potrebi, Komisija tom izvješću prilaže zakonodavni prijedlog o utvrđivanju pravila u vezi s popisom sastojka ili obveznom nutritivnom deklaracijom za te proizvode.

ODJELJAK 2.

Detaljne odredbe o obveznim podacima

Članak 17.

Naziv hrane

1. Naziv hrane mora biti propisani naziv. Ako takav naziv ne postoji, naziv hrane mora odgovarati njenom uobičajenom naziv ili, ako takav uobičajeni naziv ne postoji ili se ne koristi, treba navesti opisni naziv hrane.

2. U državi članici u kojoj se hrana stavlja na tržište dopuštena je upotreba naziva hrane pod kojim se ista zakonito proizvodi i stavlja na tržište u državi članici u kojoj je proizvedena. Međutim, ako primjena drugih odredaba ove Uredbe, posebno onih iz članka 9., potrošačima u državi članici u kojoj se hrana stavlja na tržište ne omogućuje spoznaju prave prirode hrane i razlikovanje od hrane s kojom bi je mogli zamijeniti, naziv pod kojim se hrana stavlja na tržište mora biti popraćen drugim opisnim informacijama koji se moraju nalaziti u neposrednoj blizini naziva hrane.

3. U iznimnim se slučajevima, naziv hrane iz države članice u kojoj je hrana proizvedena, ne smije se koristiti pri stavljanju na tržište u državi članici u kojoj se hrana na koju se odnosi taj naziv razlikuje u po svojem sastavu ili tehnologiji proizvodnje od hrane poznate pod tim nazivom u onoj mjeri da odredbe stavka 2. ovog članka nisu dovoljne da bi osigurale točno informiranje potrošača.

4. Naziv hrane ne smije se zamijeniti nazivom koji je zaštićen pravima intelektualnog vlasništva, nazivom robne marke ili izmišljenim nazivom.

5. Posebne odredbe o nazivu hrane i podacima koji se moraju pratiti navedene su u Prilogu VI.

Članak 18.

Popis sastojaka

1. Popis sastojaka mora biti naslovljen ili mu mora prethoditi navod koji se sastoji ili koji uključuje riječ „sastojci”. Popis sastojaka mora uključivati sve sastojke hrane navedene padajućim redoslijedom s obzirom na masu koja je utvrđena u vrijeme njihove upotrebe u proizvodnji hrane.

2. Sastojci se navode pod njihovim specifičnim nazivom, gdje je primjenjivo, u skladu sa zahtjevima iz članka 17. i Priloga VI.

3. Svi sastojci prisutni u obliku proizvedenih nanomaterijala moraju biti jasno naznačeni na popisu sastojaka. Nakon naziva tih sastojaka u zagradi mora slijediti riječ „nano”.

4. Tehnička pravila za primjenu stavaka 1. i 2. ovog članka utvrđena su u Prilogu VII.

5. U svrhu postizanja ciljeva ove Uredbe, Komisija delegiranim aktima u skladu s člankom 51. mora prilagoditi definiciju proizvedenih nanomaterijala iz članka 2. stavka 2. točke (t) tehničkom i znanstvenom napretku ili definicijama dogovorenima na međunarodnoj razini.

Članak 19.

Izostavljanje popisa sastojaka

1. Za sljedeću hranu nije potrebno navesti popis sastojaka:

(a) svježe voće i povrće, uključujući krumpir, koje nije oguljeno, rezano ili obrađeno na sličan način;

(b) gaziranu vodu u čijem se opisu navodi da je gazirana;

(c) fermentirani ocat koji je proizveden isključivo od jedne sirovine, pod uvjetom da nije dodan niti jedan drugi sastojak;

(d) sir, maslac, fermentirano mlijeko i vrhnje kojima nisu dodani drugi sastojci osim mliječnih sastojaka, prehrambenih enzima i mikrobnih kultura neophodnih za njihovu proizvodnju ili, u slučaju sira, izuzev svježeg sira i topljenog sira, sol potrebna za njegovu proizvodnju;

(e) hranu koja se sastoji od samo jednoga sastojka, kod koje:

i. naziv hrane jednak nazivu sastojka; ili

ii. naziv hrane omogućava jasno prepoznavanje prirode sastojka.

2. Kako bi uzela u obzir značaj popisa sastojaka za posebne vrste ili kategorije hrane za potrošača, Komisija u iznimnim slučajevima može delegiranim aktima u skladu s člankom 51. nadopuniti stavak 1. ovog članka, pod uvjetom da izostavljanje informacija ne uzrokuje nedovoljnu informiranost krajnjeg potrošača ili objekata javne prehrane.

Članak 20.

Izostavljanje sastavnih dijelova hrane na popisu sastojaka

Ne dovodeći u pitanje članak 21., sljedeći sastavni dijelovi hrane ne moraju se navoditi na popisu sastojaka:

(a) sastavni dijelovi sastojka koji privremeno izdvojeni tijekom procesa proizvodnje, a nakon toga su ponovno vraćeni, ali ne u količini koja je veća od njihovog izvornog udjela;

(b) prehrambeni aditivi i prehrambeni enzimi:

i. koji su u određenoj hrani prisutni samo zato što se nalaze u jednom ili više sastojaka te hrane, a u skladu s principom prijenosa iz članka 18. stavka 1. točaka (a) i (b) Uredbe (EZ) br. 1333/2008, pod uvjetom da nemaju nikakvu tehnološku funkciju gotovom proizvodu; ili

ii. koji se koriste kao pomoćne tvari u postupku proizvodnje;

(c) nosači i tvari koje nisu prehrambenim aditivi, ali se koriste na isti način i u iste svrhe kao nosači te koji se koriste samo u točno određenim potrebnim količinama;

(d) tvari koje nisu prehrambeni aditivi, ali se koriste na isti način i u iste svrhe kao pomoćne tvari u postupku proizvodnje te su prisutne u gotovom proizvodu, čak i u izmiješanom obliku;

(e) voda:

i. ako se voda koristi u postupku proizvodnje isključivo za rekonstituciju sastojka koji se koristi u koncentriranom ili dehidriranom obliku; ili

ii. u slučaju tekućeg medija koji se obično ne konzumira.

Članak 21.

Označivanje određenih tvari ili proizvoda koji uzrokuju alergije ili netolerancije

1. Ne dovodeći u pitanje pravila donesena u skladu s člankom 44. stavkom 2., podaci iz članka 9. stavka 1. točke (c) moraju ispunjavati sljedeće zahtjeve:

(a) moraju biti navedeni u popisu sastojaka u skladu s pravilima utvrđenima u članku 18. stavku 1. s jasnom uputom na naziv tvari ili proizvoda kako su navedeni u Prilogu II.; i

(b) naziv tvari ili proizvoda, kako su navedeni u Prilogu II., treba biti naglašen uporabom vrste pisma koje se jasno razlikuje od vrste pisma kojim je pisan ostatak popisa sastojaka, na primjer različitim slovima, stilovima ili bojama u pozadini.

Ako nema popisa sastojaka, navod podataka iz članka 9. stavka 1. točke (c) mora uključivati riječ „sadrži” iza koje se navodi naziv tvari ili proizvoda iz Priloga II.

Ako nekoliko sastojaka ili pomoćnih tvari u procesu proizvodnje hrane potječu od jedne tvari ili proizvoda iz Priloga II., to je potrebno jasno navesti za svaki sastojak ili pomoćnu tvar u postupku proizvodnje.

Podatke iz članka 9. stavka 1. točke (c) nije potrebno navesti ako se naziv hrane jasno upućuje na tu tvar ili proizvod.

2. Kako bi se osigurala bolja informiranost potrošača i uzeli u obzir tehnički napredak i znanstvene spoznaje, Komisija mora sustavno ponovno ocijeniti i, prema potrebi, ažurirati popis iz Priloga II. delegiranim aktima u skladu s člankom 51.

Ako se u slučaju pojave rizika za zdravlje potrošača pokaže potreba za hitnim djelovanjem, postupak iz članka 52. primjenjuje se na delegirane akte donesene u skladu s ovim člankom.

Članak 22.

Navođenje količine sastojaka

1. Navođenje količine sastojka ili kategorije sastojaka koji se upotrebljavaju u proizvodnji ili pripremi hrane je obvezno ako su sastojak ili kategorija sastojaka:

(a) navedeni u nazivu hrane ili ih potrošač uobičajeno povezuje s tim nazivom;

(b) istaknuti na etiketi riječima, slikama ili grafičkim prikazima; ili

(c) osnova za karakterizaciju hrane i njeno razlikovanje od proizvoda s kojima bi se mogla zamijeniti zbog naziva ili izgleda.

2. Tehnička pravila za primjenu stavka 1., uključujući posebne slučajeve u kojima nije potrebno navesti količinu određenih sastojaka, navedena su u Prilogu VIII.

Članak 23.

Neto količina

1. Neto količina hrane mora biti iskazana u litrama, centilitrima, mililitrima, kilogramima ili gramima, ovisno o slučaju:

(a) u jedinicama za mjerenje obujma za tekuće proizvode;

(b) u jedinicama za mjerenje mase za druge proizvode.

2. Kako bi potrošač mogao bolje razumjeti informacije o hrani na etiketi, Komisija može putem delegiranih akata u skladu s člankom 51. utvrditi za određenu posebnu hranu način iskazivanja neto količine različit od načina predviđenog stavkom 1. ovog članka.

3. Tehnička pravila za primjenu stavka 1., uključujući posebne slučajeve u kojima nije potrebno navesti neto količinu, navedena su u Prilogu IX.

Članak 24.

Datum minimalne trajnosti, „upotrijebiti do” datum i datum zamrzavanja

1. Hrana koja je s mikrobiološkog stajališta brzo kvarljiva i stoga je vjerojatno da će nakon kraćega razdoblja predstavljati izravnu opasnost za zdravlje ljudi, datum minimalne trajnosti treba zamijeniti „upotrijebiti do” datumom. Nakon „upotrijebiti do” datuma hrana se smatra nesigurnom u skladu s člankom 14. stavcima 2. do 5. Uredbe (EZ) br. 178/2002.

2. Odgovarajući se datum navodi u skladu s Prilogom X.

3. Kako bi se osigurala ujednačena primjena načina navođenja datuma minimalne trajnosti iz stavka 1. točke (c) Priloga X., Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju pravila u tom pogledu. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ocjenjivanja iz članka 48. stavka 2.

Članak 25.

Uvjeti čuvanja ili uvjeti upotrebe

1. U slučajevima u kojima hrana zahtjeva posebne uvjete čuvanja i/ili upotrebe pod posebnim uvjetima, te je uvjete potrebno navesti.

2. Kako bi se osiguralo odgovarajuće čuvanje ili upotreba hrane nakon otvaranja ambalaže, prema potrebi treba navesti uvjete čuvanja i/ili rok za konzumaciju hrane.

Članak 26.

Zemlja podrijetla ili mjesto podrijetla

1. Ovaj se članak primjenjuje ne dovodeći u pitanje zahtjeve o označavanju iz posebnih odredaba Unije, a posebno Uredbe Vijeća (EZ) br. 509/2006 od 20. ožujka 2006. o poljoprivrednim i prehrambenim proizvodima kao garantirano tradicionalnim specijalitetima ⁽¹⁾ i Uredbe Vijeća (EZ) br. 510/2006 od 20. ožujka 2006. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda ⁽²⁾.

2. Navođenje zemlje podrijetla ili mjesta podrijetla je obvezno:

(a) ako bi izostavljanje toga podatka moglo dovesti potrošača u zabludu u pogledu stvarne zemlje ili mjesta podrijetla hrane, a posebno ako bi informacije koje prate hranu ili čitava etiketa ukazivale na to da hrana potječe iz druge zemlje ili mjesta podrijetla;

(b) za meso oznaka kombinirane nomenklature (KN oznaka) koje su navedene u Prilogu XI. Primjena ove točke ovisi o donošenju provedbenih akata iz stavka 8.

3. Ako su zemlja ili mjesto podrijetla navedeni, ali ne odgovaraju zemlji ili mjestu podrijetla glavnoga sastojka hrane:

(a) treba navesti i zemlju ili mjesto podrijetla glavnog sastojka; ili

(b) treba navesti da se zemlja ili mjesto podrijetla glavnoga sastojka razlikuju od zemlje ili mjesta podrijetla hrane.

Primjena ovog stavka ovisi o donošenju provedbenih akata iz stavka 8.

4. U roku od 5 godina od datuma primjene stavka 2. točke (b) Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o ocjeni obveznoga navođenja zemlje ili mjesta podrijetla za proizvode iz te točke.

5. Do 13. prosinca 2014. Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješća o obveznom navođenju zemlje ili mjesta podrijetla za sljedeću hranu:

(a) vrste mesa, osim goveđeg mesa i osim vrsta navedenih u točki (b) stavka 2.;

(b) mlijeko;

(c) mlijeko koje se koristi kao sastojak u mliječnim proizvodima;

(d) neprerađenu hranu;

(e) proizvode s jednim sastojkom;

(f) sastojke koji čine više od 50 % hrane.

6. Do 13. prosinca 2013. Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o obveznom navođenju zemlje ili mjesta podrijetla za meso koje se koristi kao sastojak.

7. U izvješćima iz stavaka 5. i 6. treba voditi računa o potrebi informiranja potrošača, izvedivosti obveznog navođenja države ili mjesta podrijetla te analizi troškova i koristi uvođenja takvih mjera, uključujući pravni utjecaj na unutarnje tržište i utjecaj na međunarodnu trgovinu.

Komisija tim izvješćima može priložiti prijedloge za izmjenu odgovarajućih odredaba Unije.

8. Do 13. prosinca 2013., a nakon ocjene utjecaja, Komisija donosi provedbene akte za primjenu stavka 2. točke (b) ovog članka i primjenu stavka 3. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ocjenjivanja iz članka 48. stavka 2.

9. U pogledu hrane iz stavka 2. točke (b), stavka 5. točke (a) i stavka 6., u izvješćima i ocjenama utjecaja iz ovog članka treba, između ostalog, razmotriti moguće načine navođenja zemlje ili mjesta podrijetla te hrane, a posebno uzimajući u obzir svaku od sljedećih životnih ciklusa životinje:

(a) mjesta rođenja;

(b) mjesta uzgoja;

(c) mjesta klanja.

Članak 27.

Upute za upotrebu

1. Upute za upotrebu hrane moraju biti navedene na način kojim se omogućava primjerena upotreba hrane.

⁽¹⁾ SL L 93, 31.3.2006., str. 1.

⁽²⁾ SL L 93, 31.3.2006., str. 12.

2. Komisija može donijeti provedbene akte u kojima se utvrđuju podrobna pravila za provedbu stavka 1. za određenu hranu. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ocjenjivanja iz članka 48. stavka 2.

Članak 28.

Alkoholna jakost

1. Pravila o navođenju volumne alkoholne jakosti za proizvode KN oznake 2204 utvrđena su u posebnim odredbama Unije koje se primjenjuju na te proizvode.

2. Stvarna alkoholna jakost po volumenu za pića koja sadrže više od 1,2 % vol. alkohola, osim onih iz stavka 1., navodi se u skladu s Prilogom XII.

ODJELJAK 3.

Nutritivna deklaracija

Članak 29.

Povezanost s drugim propisima

1. Ovaj se odjeljak ne primjenjuje na hranu obuhvaćenu područjem primjene sljedećih propisa:

- (a) Direktivu 2002/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 10. lipnja 2002. o usklađivanju zakona država članica u odnosu na dodatke prehrani ⁽¹⁾;
- (b) Direktive 2009/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o iskorištavanju i stavljanju na tržište prirodnih mineralnih voda ⁽²⁾.

2. Ovaj se odjeljak primjenjuje ne dovodeći u pitanje Direktivu 2009/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o hrani za posebne prehrambene potrebe ⁽³⁾ i posebnih direktiva navedenih u članku 4. stavku 1. te Direktive.

Članak 30.

Sadržaj

1. Obvezna nutritivna deklaracija sadrži sljedeće podatke:

- (a) energetska vrijednost; i
- (b) količine masti, zasićenih masti, ugljikohidrata, šećera, bjelancevina i soli.

Prema potrebi se u neposrednoj blizini nutritivne deklaracije može nalaziti izjava u kojoj se navodi da je sadržaj soli isključivo posljedica prirodno prisutnoga natrija.

2. Sadržaj obvezne nutritivne deklaracije iz stavka 1. može biti nadopunjen navođenjem količine jedne ili više sljedećih hranjivih tvari:

- (a) jednostruko nezasićenih masnih kiselina;
- (b) višestruko nezasićenih masnih kiselina;
- (c) poliola;
- (d) škroba;
- (e) vlakana;
- (f) bilo kojeg vitamina ili minerala iz dijela A točke 1. Priloga XIII. koji su prisutni u značajnim količinama, kako je utvrđeno u dijelu A točki 2. Priloga XIII.

3. Ako označivanje pretpakirane hrane uključuje obveznu nutritivnu deklaraciju iz stavka 1., u njoj se mogu ponoviti sljedeći podaci:

- (a) energetska vrijednost; i
- (b) energetska vrijednost, zajedno s količinama masti, zasićenih masnih kiselina, šećera i soli.

4. Ako označivanje proizvoda iz članka 16. stavka 4. sadrži nutritivnu deklaraciju, tada iznimno od članka 36. stavka 1. može biti navedena samo energetska vrijednost.

5. Ne dovodeći u pitanje članak 44. i odstupajući od članka 36. stavka 1., ako označivanje proizvoda iz članka 44. stavka 1. sadrži nutritivnu deklaraciju, tada mogu biti navedeni samo:

- (a) energetska vrijednost; i
- (b) energetska vrijednost, zajedno s količinama masti, zasićenih masnih kiselina, šećera i soli.

6. Kako bi se uzeo u obzir značaj podataka iz stavaka 2. do 5. ovog članka za informiranje potrošača, Komisija može delegiranim aktima u skladu s člankom 51. izmijeniti popise iz stavaka 2. do 5. ovog članka dodavanjem ili brisanjem podataka.

⁽¹⁾ SL L 183, 12.7.2002., str. 51.

⁽²⁾ SL L 164, 26.6.2009., str. 45.

⁽³⁾ SL L 124, 20.5.2009., str. 21.

7. Uzimajući u obzir znanstvene dokaze i iskustvo država članica, Komisija do 13. prosinca 2014. podnosi izvješće o prisutnosti trans masnih kiselina u hrani i, općenito, prehrani stanovništva Unije. Cilj je toga izvješća ocijeniti utjecaj odgovarajućih sredstava koji bi potrošačima mogli omogućiti odabir zdravije hrane i, općenito, odabir zdravije prehrane ili kojima bi se mogao promicati odabir zdravije hrane među potrošačima, što, između ostalog, uključuje pružanje informacija potrošačima o trans masnim kiselinama ili ograničenjima njihove uporabe. Komisija će, prema potrebi, tome izvješću priložiti zakonodavni prijedlog.

Članak 31.

Izračun

1. Energetska vrijednost se računa uporabom faktora pretvorbe iz Priloga XIV.

2. Komisija može delegiranim aktima u skladu s člankom 51. donijeti faktore pretvorbe za vitamine i minerale iz dijela A točke 1. Priloga XIII. za točniji izračun sadržaja tih vitamina i minerala u hrani. Ti se faktori pretvorbe dodaju u Prilog XIV.

3. Energetska vrijednost i količine hranjivih tvari iz članka 30. stavaka 1. do 5. odgovaraju onima u hrani u prodaji.

Prema potrebi se informacije mogu odnositi na hranu nakon pripreme, pod uvjetom da su upute za pripremu dovoljno detaljne i da se informacije odnose na hranu pripremljenu za konzumaciju.

4. Navedene vrijednosti su, u odnosu na svaki pojedini slučaj, prosječne vrijednosti koje se temelje na:

- (a) proizvođačevoj analizi hrane;
- (b) izračunu iz poznatih ili stvarnih prosječnih vrijednosti upotrijebljenih sastojaka; ili
- (c) izračunu iz opće utvrđenih i prihvaćenih podataka.

Komisija može donijeti provedbene akte o utvrđivanju detaljnih pravila za ujednačenu provedbu ovog stavka u vezi s točnošću navedenih vrijednosti, kao što su razlike između navedenih vrijednosti i vrijednosti utvrđenih službenim provjerama. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ocjenjivanja iz članka 48. stavka 2.

Članak 32.

Izražavanje na 100 g ili 100 ml

1. Energetska vrijednost i količine hranjivih tvari iz članka 30. stavaka 1. do 5. izražavaju se upotrebom mjernih jedinica iz Priloga XV.

2. Energetska vrijednost i količine hranjivih tvari iz članka 30. stavaka 1. do 5. izražavaju se na 100 g ili 100 ml.

3. Ako postoji, navod o vitaminima i mineralima mora biti naveden kako je navedeno u stavku 2. te, pored toga, mora biti naveden kao postotak preporučenoga unosa iz točke 1. Dijela A Priloga XIII. na 100 g ili 100 ml.

4. Pored oblika izražavanja iz stavka 2. ovog članka, energetska vrijednost i količine hranjivih tvari iz članka 30. stavaka 1., 3., 4. i 5. mogu se prema potrebi izraziti kao postotak preporučenih unosa iz Dijela B Priloga XIII. na 100 g ili 100 ml.

5. Ako se informacije pružaju u skladu sa stavkom 4., u njihovoj neposrednoj blizini mora se navesti sljedeća dodatnu izjavu: „Preporučeni unos za prosječnu odraslu osobu (8 400 kJ/ 2 000 kcal)”.

Članak 33.

Izražavanje po obroku ili po jedinici konzumacije

1. U sljedećim se slučajevima energetska vrijednost i količine hranjivih tvari iz članka 30. stavaka 1. do 5. mogu se izraziti po obroku i/ili jedinici konzumacije koju potrošač može lako prepoznati, pod uvjetom da su obroci ili jedinica konzumacije kvantificirani na etiketi i da je na ambalaži naveden broj obroka i ili jedinica konzumacije:

- (a) pored oblika izražavanja na 100 g ili 100 ml iz članka 32. stavka 2.;
- (b) pored oblika izražavanja na 100 g ili 100 ml iz članka 32. stavka 3. u pogledu količina vitamina i minerala;
- (c) pored ili umjesto oblika izražavanja a na 100 g ili 100 ml iz članka 32. stavka 4.

2. Iznimno od članka 32. stavka 2., u slučajevima iz članka 30. stavka 3. točke (b) količina hranjivih tvari i/ili postotak preporučenoga unosa iz dijela B. Priloga XIII. mogu se izraziti samo po obroku ili jedinici konzumacije.

Kada su količine hranjivih tvari izražene samo po obroku ili jedinici konzumacije u skladu s prvim podstavkom, energetska vrijednost se izražava na 100 g ili 100 ml i po obroku ili jedinici konzumacije.

3. Iznimno od članka 32. stavka 2., u slučajevima iz članka 30. stavka 5. energetska se vrijednost i količina hranjivih tvari i/ili postotak preporučenoga unosa iz dijela B. Priloga XIII. mogu navesti samo po obroku ili jedinici konzumacije.

4. Obrok ili jedinica konzumacije navode se u neposrednoj blizini nutritivne deklaracije.

5. Kako bi se osigurala ujednačena primjena izgleda nutritivne deklaracije po obroku ili jedinici konzumacije te kako bi se potrošaču pružila jednaka osnova za usporedbu, uzimajući u obzir stvarne potrošačke navike i preporuke u vezi s prehranom, Komisija provedbenim aktima donosi pravila o navođenju hranjivih vrijednosti po obroku ili jedinici konzumacije za posebne kategorije hrane. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ocjenjivanja iz članka 48. stavka 2.

Članak 34.

Prezentiranje

1. Podaci iz članka 30. stavaka 1. i 2. nalaze se u istome vidnom polju. Ti se podaci prikazuju zajedno u jasnom obliku i, gdje je prikladno, redosljedom prezentiranja iz Priloga XV.

2. Podaci iz članka 30. stavaka 1. i 2. prezentiraju se u tabličnom obliku s brojevima ako je prostorno to moguće. Ako prostorno to nije moguće, prezentiraju se u linijskom obliku.

3. Podaci iz članka 30. stavka 3. prezentiraju se:

(a) u glavnom vidnom polju; i

(b) upotrebom veličine slova iz članka 13. stavka 2.

Podaci iz članka 30. stavka 3. mogu se prezentirati u obliku različitom od oblika iz stavka 2. ovog članka.

4. Podaci iz članka 30. stavaka 4. i 5. mogu se prezentirati u obliku različitom od oblika iz stavka 2. ovog članka.

5. Ako su energetska vrijednost ili količina hranjivih tvari u proizvodu zanemarivi, informacije o tim elementima mogu se zamijeniti izjavom, kao na primjer: „Sadrži zanemarive količine ...”, koja se navodi u neposrednoj blizini nutritivne deklaracije, ako ona postoji.

Kako bi se osigurala ujednačena provedba ovog stavka, Komisija može donijeti provedbene akte u vezi s energetsom vrijednosti

i količinama hranjivih tvari iz članka 30. stavaka 1. do 5. koji se mogu smatrati zanemarivima. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ocjenjivanja iz članka 48. stavka 2.

6. Kako bi se osigurao ujednačeni način prezentiranja navoda nutritivne deklaracije u skladu s u oblicima iz stavaka 1. do 4. ovog članka, Komisija u vezi s time može donijeti provedbene akte. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ocjenjivanja iz članka 48. stavka 2.

Članak 35.

Dodatni oblici izražavanja i prezentiranja

1. Pored oblika izražavanja iz članka 32. stavaka 2. i 4. i članka 33. te oblika prezentiranja iz članka 34. stavka 2., energetska vrijednost i količina hranjivih tvari iz članka 30. stavaka 1. do 5. mogu se izraziti i drugim oblicima i/ili prezentirati upotrebom grafičkih oblika ili simbola pored riječi ili brojeva ako su ispunjeni sljedeći zahtjevi:

(a) temelje se na pouzdanom i znanstveno utemeljenom istraživanju potrošača i ne dovode potrošača u zabludu, kako je navedeno u članku 7.;

(b) njihov je razvoj rezultat savjetovanja s nizom skupina i zainteresiranih strana;

(c) njihov je cilj olakšati potrošaču razumijevanje doprinosa ili važnosti hrane koja je dio prehrane u smislu sadržaja energije i hranjivih tvari;

(d) potkrijepljeni su znanstveno valjanim dokazima o razumijevanju takvih oblika izražavanja ili prezentiranja od strane prosječnog potrošača;

(e) u slučaju drugih oblika izražavanja, isti se temelje na usklađenim preporučenim unosima iz Priloga XIII. ili, ako oni ne postoje, na općeprihvaćenim znanstvenim mišljenjima o unosima energije i hranjivih tvari;

(f) objektivni su i nisu diskriminirajući; i

(g) njihova primjena ne sprječava slobodu kretanja roba.

2. Države članice mogu subjektima u poslovanju hranom preporučiti uporabu jednoga ili više oblika izražavanja ili prezentiranja hranjivih vrijednosti za koje smatraju da najbolje ispunjavaju zahtjeve iz stavka 1. točaka (a) do (g). Države članice moraju dostaviti Komisiji podrobnosti o tim dodatnim oblicima izražavanja ili prezentiranja.

3. Države članice moraju osigurati odgovarajuće praćenje nad dodatnim oblicima izražavanja ili prezentiranja nutritivnih deklaracija koje su prisutne na njihovom tržištu.

Radi lakšega nadzora nad upotrebom takvih dodatnih oblika izražavanja ili prezentiranja, države članice od subjekata u poslovanju hranom koji na njihovo tržište stavljaju hranu s takvim informacijama mogu zahtijevati da obavijeste nadležno tijelo o upotrebi dodatnog oblika izražavanja ili prezentiranja i da im dostave odgovarajuće potvrde ispunjenja zahtjeva iz stavka 1. točaka (a) do (g). U tim se slučajevima mogu zahtijevati i informacije o prekidu upotrebe takvih dodatnih oblika izražavanja ili prezentiranja.

4. Komisija mora olakšati i organizirati razmjenu informacija među državama članicama, Komisijom i zainteresiranim stranama po pitanjima u vezi s upotrebom svih dodatnih oblika izražavanja ili prezentiranja nutritivnih deklaracija.

5. Na temelju stečenog iskustva, Komisija do 13. prosinca 2017. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o upotrebi dodatnih oblika izražavanja ili prezentiranja, o njihovome utjecaju na unutarnje tržište i preporučljivosti daljnjeg usklađivanja tih oblika izražavanja ili prezentiranja. U tu svrhu države članice dostavljaju Komisiji odgovarajuće informacije o upotrebi takvih dodatnih oblika izražavanja ili prezentiranja na tržištu na njihovom državnom području. Komisija tom izvješću može priložiti prijedloge za izmjenu odgovarajućih odredbi Unije.

6. Kako bi osigurala ujednačenu primjenu ovog članka, Komisija donosi provedbene akte u kojima se utvrđuju detaljna pravila za provedbu stavaka 1., 3. i 4. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ocjenjivanja iz članka 48. stavka 2.

POGLAVLJE V.

DOBROVOLJNE INFORMACIJE O HRANI

Članak 36.

Primjenjivi zahtjevi

1. Kada se informacije o hrani iz članka 9. i 10. pružaju na dobrovoljnoj osnovi, takve informacije ispunjavaju zahtjeve iz poglavlja IV. odjeljaka 2. i 3.

2. Informacije o hrani koje se pružaju dobrovoljno ispunjavaju sljedeće zahtjeve:

(a) ne dovode potrošača u zabludu, kako je navedeno u članku 7.;

(b) nisu dvosmislene ili zbunjujuće za potrošača; i

(c) temelje se, prema potrebi, na odgovarajućim znanstvenim podacima.

3. Komisija donosi provedbene akte za primjenu zahtjeva iz stavka 2. ovog članka na sljedeće informacije o hrani koje se navode dobrovoljno:

(a) informacije o mogućoj i nenamjernoj prisutnosti u hrani tvari ili proizvoda koji uzrokuju alergije ili netolerancije;

(b) informacije o primjerenosti hrane za vegetarijance ili vegane; i

(c) naznaku preporučenih unosa za određene skupine stanovništva, uz preporučene unose iz Priloga XIII.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ocjenjivanja iz članka 48. stavka 2.

4. Kako bi se osiguralo primjereno informiranje potrošača ako subjekti u poslovanju hranom dobrovoljno pružaju informacije o hrani na različitim osnovama, što može dovesti potrošača u zabludu ili ga zbuniti, Komisija delegiranim aktima u skladu s člankom 51. utvrđuje dodatne slučajeve dobrovoljnog navođenja informacija o hrani, uz one koji su opisani u stavku 3. ovog članka.

Članak 37.

Prezentiranje

Informacije o hrani koje se navode dobrovoljno ne smiju zauzimati prostor namijenjen obveznim informacijama o hrani.

POGLAVLJE VI.

NACIONALNE MJERE

Članak 38.

Nacionalne mjere

1. Države članice ne bi trebale imati mogućnost donošenja ili zadržavanja na snazi nacionalnih odredaba u vezi s pitanjima koja su posebno usklađena ovom Uredbom, osim ako je to dopušteno zakonodavstvom Unije. Te nacionalne mjere ne smiju biti prepreka slobodnom protoku robe, uključujući diskriminaciju hrane iz drugih država članica.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 39., države članice mogu donijeti nacionalne mjere u vezi s pitanjima koja nisu posebno usklađena ovom Uredbom, pod uvjetom da se njima ne zabranjuje, sprečava ili ograničava slobodan protok robe u skladu s ovom Uredbom.

Članak 39.**Nacionalne mjere o dodatnim obveznim podacima**

1. Uz obvezne podatke iz članka 9. stavka 1. i članka 10., države članice mogu, u skladu s postupkom iz članka 45., donijeti mjere kojima se propisuju dodatni obvezni podaci za određene vrste hrane ili kategorije hrane iz jednoga od sljedećih razloga:

- (a) zaštite javnoga zdravlja;
- (b) zaštite potrošača;
- (c) sprečavanja prijevara;
- (d) zaštite prava industrijskog i trgovačkoga vlasništva, oznaka podrijetla, zaštićenih oznaka izvornosti i sprečavanja nepoštenog tržišnog natjecanja.

2. Na temelju stavka 1. države članice mogu donijeti mjere o obveznom navođenju zemlje podrijetla ili mjesta podrijetla hrane samo ako postoji dokazana povezanost određene kakvoće hrane i njezinog podrijetla. Kada države članice budu obavješćivale Komisiju o takvim mjerama, moraju joj dostaviti dokaze da većina potrošača pridaje značajnu vrijednost navođenju odnosnog podatka.

Članak 40.**Mlijeko i mliječni proizvodi**

Države članice mogu donijeti mjere kojima se odstupa od članka 9. stavka 1. i članka 10. stavka 1. u slučaju mlijeka i mliječnih proizvoda koji se prodaju u staklenim bocama namijenjenima za ponovnu uporabu.

Tekst tih mjera moraju bez odgode dostaviti Komisiji.

Članak 41.**Alkoholna pića**

Do donošenja odredaba Unije iz članka 16. stavka 4. države članice mogu zadržati nacionalne mjere u vezi s navođenjem sastojaka za pića koja sadrže više od 1,2 % vol. alkohola.

Članak 42.**Navođenje neto količine**

Ako ne postoje odredbe Unije iz članka 23. stavka 2. o navođenju neto količine za određenu hranu na način koji je različit od onoga utvrđenog člankom 23. stavkom 1., države članice mogu zadržati na snazi nacionalne mjere donesene prije 12. prosinca 2011.

Do 13. prosinca 2014. države članice obavješćuju Komisiju o tim mjerama. Komisija obavješćuje druge države članice o tim mjerama.

Članak 43.**Dobrovoljno navođenje preporučenih unosa za posebne skupine stanovništva**

Do donošenja odredaba Unije iz članka 36. stavka 3. točke (c), države članice mogu donijeti nacionalne mjere o dobrovoljnom navođenju preporučenih unosa za posebne skupine stanovništva.

Države članice bez odgode dostavljaju Komisiji tekst tih mjera.

Članak 44.**Nacionalne mjere za nepretpakiranu hranu**

1. Za hranu ponudenu na prodaju krajnjem potrošaču ili objektima javne prehrane u nepretpakiranom obliku, ili hranu koja se pakira na prodajnom mjestu na zahtjev potrošača, ili je pretpakirana za izravnu prodaju:

- (a) obvezno je navođenje podataka iz članka 9. stavka 1. točke (c);
- (b) navođenje drugih podataka iz članka 9. i 10. nije obvezno, osim ako države članice donesu nacionalne mjere kojima se propisuje navođenje nekih ili svih tih podataka, ili elemenata tih podataka.

2. Države članice mogu donijeti nacionalne mjere o načinu kojim se stavljaju na raspolaganje podaci ili elementi tih podataka iz stavka 1. i, prema potrebi, o obliku njihova navođenja ili prezentiranja.

3. Države članice bez odgode dostavljaju Komisiji tekst mjera iz stavka 1. točke (b) i stavka 2.

Članak 45.**Postupak obavješćivanja**

1. Pri upućivanju na ovaj članak, država članica koja smatra da treba donijeti novo zakonodavstvo o informacijama o hrani mora unaprijed obavijestiti Komisiju i druge države članice o predviđenim mjerama i navesti razloge njihova donošenja.

2. Komisija se savjetuje sa Stalnim odborom za prehrambeni lanac i zdravlje životinja, koji je osnovan člankom 58. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 178/2002, ako smatra da je to savjetovanje korisno ili ako to zatraži država članica. U tom slučaju Komisija osigurava da taj postupak bude transparentan za sve zainteresirane strane.

3. Država članica koja smatra da treba donijeti novo zakonodavstvo o informacijama o hrani može donijeti predviđene mjere tek 3 mjeseca nakon obavijesti iz stavka 1., pod uvjetom da nije primila negativno mišljenje Komisije.

4. Ako je mišljenje Komisije negativno, a prije isteka razdoblja iz stavka 3. ovog članka, Komisija pokreće postupak ocjenjivanja iz članka 48. stavka 2. kako bi utvrdila mogu li se predviđene mjere provesti, prema potrebi, s odgovarajućim izmjenama.

5. Direktiva 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa te pravila o uslugama informacijskoga društva⁽¹⁾ ne primjenjuje se na mjere o kojima su države članice dužne obavijestiti Komisiju u skladu s ovim člankom.

POGLAVLJE VII.

PROVEDBA, IZMJENE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 46.

Izmjene Priloga

Kako bi se u obzir uzeli tehnički napredak, razvoj znanstvenih spoznaja, zdravlje potrošača ili potreba potrošača za informacijama te, sukladno odredbama članka 10. stavka 2. i članka 21. stavka 2. u vezi s izmjenama priloga II. i III., Komisija delegiranim aktima u skladu s člankom 51. može izmijeniti priloge ovog Uredbi.

Članak 47.

Prijelazno razdoblje i datum početka primjene provedbenih mjera ili delegiranih akata

1. Ne dovodeći u pitanje stavak 2. ovog članka, pri izvršavanju ovlasti koje su joj dodijeljene na temelju ove Uredbe za donošenje mjera provedbenim aktima u skladu s postupkom ocjenjivanja iz članka 48. stavka 2. ili delegiranim aktima u skladu s člankom 51., Komisija:

(a) utvrđuje odgovarajuće prijelazno razdoblje za primjenu novih mjera tijekom kojega je moguće stavljati na tržište hranu s etiketama koje nisu u skladu s novim mjerama i nakon kojega se zalihe takve hrane koje su stavljene na

tržište prije isteka prijelaznoga razdoblja mogu i dalje prodavati do njihova iscrpljenja; i

(b) osigurava da se te mjere primjenjuju od 1. travnja svake kalendarske godine.

2. Stavak 1. ne primjenjuju se u hitnim slučajevima ako je svrha mjera iz toga stavka zaštita zdravlja ljudi.

Članak 48.

Odbor

1. Komisiji pomaže Stalni odbor za prehrambeni lanac i zdravlje životinja osnovan člankom 58. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 178/2002. Taj odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Ako Odbor ne donese mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se treći podstavak članka 5. stavka 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 49.

Izmjene Uredbe (EZ) br. 1924/2006

Prvi i drugi podstavak članka 7. Uredbe (EZ) br. 1924/2006 zamjenjuju se sljedećim:

„Označivanje hranjivih vrijednosti obvezno je za proizvode za koje postoji prehrambena i/ili zdravstvena tvrdnja, uz iznimku općeg oglašavanja. Informacije koje treba navesti uključuju informacije iz članka 30. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o informiranju potrošača o hrani. (*) Ako za hranjivu tvar iz članka 30. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1169/2011 postoji prehrambena i/ili zdravstvena tvrdnja, treba navesti količinu te hranjive tvari u skladu s člancima 31. do 34. te Uredbe.

Količine tvari na koje se odnosi prehrambena i/ili zdravstvena tvrdnja koje nisu navedene u navodu o hranjivim tvarima moraju biti navedene u istome vidnom polju kao navod o hranjivim tvarima i na način propisan člancima 31., 32. i 33. Uredbe (EU) br. 1169/2011. Mjerne jedinice koje se koriste za iskazivanje količine tvari moraju biti primjerene svakoj pojedinoj tvari.

(¹) SL L 204, 21.7.1998., str. 37.

(*) SL L 304, 22.11.2011., str. 18.”

Članak 50.**Izmjene Uredbe (EZ) br. 1925/2006**

Stavak 3. članka 7. Uredbe (EZ) br. 1925/2006 zamjenjuje se sljedećim:

„3. Obvezno je označavanje hranjive vrijednosti proizvoda kojima su dodani vitamini i minerali i na koje se primjenjuje ova Uredba. Informacije koje treba navesti uključuju informacije iz članka 30. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o informiranju potrošača o hrani (*) i ukupne količine vitamina i minerala dodanih hrani.

(*) SL L 304, 22.11.2011., str. 18.”

Članak 51.**Izvršavanje ovlasti**

1. Ovlasti za donošenje delegiranih akata dodjeljuju se Komisiji pod uvjetima utvrđenima u ovome članku.

2. Ovlasti za donošenje delegiranih akata iz članka 9. stavka 3., članka 10. stavka 2., članka 12. stavka 3., članka 13. stavka 4., članka 18. stavka 5., članka 19. stavka 2., članka 21. stavka 2., članka 23. stavka 2., članka 30. stavka 6., članka 31. stavka 2., članka 36. stavka 4. i članka 46. dodjeljuju se Komisiji na razdoblje od 5 godina, od 12. prosinca 2011. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije 9 mjeseci prije isteka 5-godišnjega razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produžuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produženju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja..

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 9. stavka 3., članka 10. stavka 2., članka 12. stavka 3., članka 13. stavka 4., članka 18. stavka 5., članka 19. stavka 2., članka 21. stavka 2., članka 23. stavka 2., članka 30. stavka 6., članka 31. stavka 2., članka 36. stavka 4. i članka 46.. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u Službenom listu Europske unije ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću..

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 9. stavka 3., članka 10. stavka 2., članka 12. stavka 3., članka 13. stavka 4., članka 18. stavka 5., članka 19. stavka 2., članka 21. stavka

2., članka 23. stavka 2., članka 30. stavka 6., članka 31. stavka 2., članka 36. stavka 4. i članka 46. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od 2 mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produžuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 52.**Postupak za hitne slučajeve**

1. Delegirani akti doneseni u skladu s ovim člankom stupaju na snagu bez odgode i primjenjuju se sve dok se ne uloži prigovor u skladu sa stavkom 2. U obavijesti o delegiranom aktu za Europski parlament i Vijeće navode se razlozi primjene postupka za hitne slučajeve.

2. Europski parlament ili Vijeće mogu prigovoriti delegiranom aktu u skladu s postupkom iz članka 51. stavka 5. U tom slučaju, Komisija bez odgode stavlja taj akt izvan snage nakon obavijesti o odluci o prigovoru Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 53.**Stavljanje izvan snage**

1. Direktive 87/250/EEZ, 90/496/EEZ, 1999/10/EZ, 2000/13/EZ, 2002/67/EZ i 2008/5/EZ te Uredba (EZ) br. 608/2004 stavljaју se izvan snage od 13. prosinca 2014.

2. Upućivanja na akte stavljene izvan snage tumače će se kao upućivanja na ovu Uredbu.

Članak 54.**Prijelazne mjere**

1. Hrana stavljena na tržište ili označena prije 13. prosinca 2014., a koja ne ispunjava zahtjeve ove Uredbe, može se prodavati do iscrpljenja zaliha.

Hrana stavljena na tržište ili označena prije 13. prosinca 2016., a koja ne ispunjava zahtjev iz članka 9. stavka 1. točke (l), može se prodavati do iscrpljenja zaliha.

Hrana stavljena na tržište ili označena prije 01. siječnja 2014., a koja ne ispunjava zahtjev iz Priloga VI. dijela B, može se prodavati do iscrpljenja zaliha.

2. Između 13. prosinca 2014. i 13. prosinca 2016. ako se nutritivna deklaracija ističe dobrovoljno, ona je u skladu s uvjetima iz članka 30. do 35.

3. Neovisno o Direktivi 90/496/EEZ, članku 7. Uredbe (EZ) br. 1924/2006 i članku 7. stavku 3. Uredbe (EZ) br. 1925/2006, hrana označena u skladu s člancima 30. do 35. ove Uredbe može se stavljati na tržište prije 13. prosinca 2014.

Neovisno o Uredbi Komisije (EZ) br. 1162/2009 od 30. studenoga 2009. o utvrđivanju prijelaznih mjera za provedbu uredaba (EZ) br. 853/2004, (EZ) br. 854/2004 i (EZ)

br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, hrana označena u skladu s dijelom B Priloga VI. ovoj Uredbi može se stavljati na tržište prije 01. siječnja 2014.

Članak 55.

Stupanje na snagu i datum početka primjene

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.

Primjenjuje se od 13. prosinca 2014., uz iznimku članka 9. stavka 1. točke (l), koja se primjenjuje od 13. prosinca 2016., i dijela B. Priloga VI., koji se primjenjuje od 1. siječnja 2014.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 25. listopada 2011.

Za Europski parlament
Predsjednik
J. BUZEK

Za Vijeće
Predsjednik
M. DOWGIELEWICZ

⁽¹⁾ SL L 314, 1.12.2009., str 10.

PRILOG I.

POSEBNE DEFINICIJE

iz članka 2. stavka 4.

1. „nutritivna deklaracija” ili „označivanje hranjivih vrijednosti” su informacije o:
  - (a) energetske vrijednosti; ili
  - (b) energetske vrijednosti i jednoj ili više hranjivih tvari:
    - masti (zasićene, jednostruko nezasićene, višestruko nezasićene),
    - ugljikohidrata (šećeri, poliol, škrob),
    - soli,
    - vlakna,
    - bjelančevina,
    - bilo kojeg vitamina ili minerala iz točke 1. dijela A Priloga XIII. koji je prisutan u značajnoj količini, kako je utvrđeno u točki 2. dijela A Priloga XIII.
2. „masti” su ukupni lipidi, uključujući fosfolipide;
3. „zasićene masne kiseline” su masne kiseline bez dvostrukih veza;
4. „trans masne kiseline” su masne kiseline s barem jednom nekonjugiranom (odnosno barem jednom prekinutom metilenskom skupinom) dvostrukom ugljikovom vezom u transkonfiguraciji;
5. „jednostruko nezasićene masne kiseline” su masne kiseline s jednom cis dvostrukom vezom;
6. „višestruko nezasićene masne kiseline” su masne kiseline s dvije ili više cis, cis-metilen prekinutih dvostrukih veza;
7. „ugljikohidrati” su svi ugljikohidrati koje ljudi mogu metabolizirati, uključujući poliole;
8. „šećeri” su sve monosaharidi i disaharidi prisutni u hrani, uz iznimku poliola;
9. „polioli” su alkoholi koji sadrže više od dvije hidroksilne skupine;
10. „bjelančevine” su sadržaj bjelančevina izračunan jednadžbom: bjelančevine = ukupni dušik po Kjeldahlu $\times$ 6,25;
11. „sol” je ekvivalent sadržaja soli izračunan pomoću jednadžbe: sol = natrij $\times$ 2,5;
12. „vlakna” su polimeri ugljikohidrata s tri ili više monomernih jedinica koji nisu probavljivi niti se apsorbiraju u tankom crijevu, a pripadaju jednoj od sljedećih kategorija:
  - jestivim polimerima ugljikohidrata koji su prirodno prisutni u hrani,
  - jestivim polimerima ugljikohidrata koji su dobiveni iz sirove hrane fizikalnim, enzimskim ili kemijskim postupkom i koji imaju koristan fiziološki učinak za koji postoje općeprihvaćeni znanstveni dokazi,
  - jestivim sintetskim polimerima ugljikohidrata koji imaju koristan fiziološki učinak za koji postoje općeprihvaćeni znanstveni dokazi.
13. „prosječna vrijednost” je vrijednost koja najbolje predstavlja količinu hranjive tvari koju sadrži određena hrana te odražava odstupanja stvarne vrijednosti uzrokovane sezonskim promjenama, načinima prehrane i drugim čimbenicima.

PRILOG II.

TVARI ILI PROIZVODI KOJI UZROKUJU ALERGIJE ILI NETOLERANCIJE

1. Žitarice koje sadrže gluten, tj. pšenica, raž, ječam, zob, pir, kamut ili njihovi križanci, te proizvodi od tih žitarica, osim:
  - (a) glukoernih sirupa na bazi pšenice, uključujući dekstrozu ⁽¹⁾;
  - (b) maltodekstrina na bazi pšenice ⁽¹⁾;
  - (c) glukoernih sirupa na bazi ječma;
  - (d) žitarica koje se upotrebljavaju za proizvodnju alkoholnih destilata, uključujući etilni alkohol poljoprivrednog podrijetla;
2. Rakovi i proizvodi od rakova;
3. Jaja i proizvodi od jaja;
4. Riba i riblji proizvodi, osim:
  - (a) riblje želatine koja se koristi kao nosač za vitamine i karotenoide;
  - (b) riblje želatine ili ribljeg mješura koji se upotrebljavaju kao sredstvo za bistrenje piva i vina;
5. Kikiriki i proizvodi od kikirikija;
6. Zrna soje i proizvodi od soje, osim:
  - (a) potpuno rafiniranog sojinog ulja i masti ⁽¹⁾;
  - (b) prirodnih miješanih tokoferola (E306), prirodnog D-alfa tokoferola, prirodnog D-alfa tokoferol acetata i prirodnog D-alfa tokoferol sukcinata od soje;
  - (c) biljnih fitosterola i fitosterol estera od sojinog ulja;
  - (d) biljnog stanol estera proizvedenog od biljnih sterola dobivenih od sojinog ulja;
7. Mlijeko i mliječni proizvodi (uključujući laktozu), osim:
  - (a) sirutke koja se upotrebljava za proizvodnju alkoholnih destilata, uključujući etilni alkohol poljoprivrednog podrijetla;
  - (b) laktitola;
8. Orašasto voće, tj. bademi (*Amygdalus communis* L.), lješnjaci (*Corylus avellana*), orasi (*Juglans regia*), indijski oraščići (*Anacardium occidentale*), pekan orasi (*Carya illinoensis* (Wangenh.) K. Koch), brazilski orasi (*Bertholletia excelsa*), pistacije (*Pistacia vera*), makadamije ili kvinslandski orasi (*Macadamia ternifolia*) te njihovi proizvodi, osim orašastog voća koje se upotrebljava za proizvodnju alkoholnih destilata, uključujući etilni alkohol poljoprivrednog podrijetla;
9. Celer i njegovi proizvodi;
10. Gorušica i proizvodi od gorušice;
11. Sjeme sezama i proizvodi od sjemena sezama;
12. Sumporni dioksid i sulfiti pri koncentracijama većim od 10 mg/kg ili 10 mg/L računati kao ukupni SO₂, koji su u proizvodima pripremljenim za konzumaciju ili rekonstituiranim u skladu s uputama proizvođača;
13. Lupina i proizvodi od lupine;
14. Mekušci i proizvodi od mekušaca.

⁽¹⁾ I njihovih proizvode ako se postupkom kojemu su podvrgnuti vjerojatno neće povećati razina koja uzrokuje alergiju za proizvod od kojega su dobiveni, a koju je procijenila Agencija.

PRILOG III.

HRANA KOJA MORA BITI OZNAČENA JEDNIM ILI VIŠE DODATNIH NAVODA

VRSTA ILI KATEGORIJA HRANE	NAVODI
1. Hrana pakirana u određenim plinovima	
1.1. Hrana čija je trajnost produžena upotrebom plinova za pakiranje u skladu s Uredbom (EZ) br. 1333/2008.	„pakirano u kontroliranoj atmosferi“.
2. Hrana koja sadrži sladila	
2.1. Hrana koja sadrži sladilo ili sladila odobrena u skladu s Uredbom (EZ) br. 1333/2008.	„sa sladilom/sladilima“, ovaj navod mora biti uz naziv hrane.
2.2. Hrana koja sadrži dodani šećer ili šećere i sladilo ili sladila odobrena u skladu s Uredbom (EZ) br. 1333/2008.	„sa šećerom/šećerima i sladilom/sladilima“, ova se napomena dodaje nazivu hrane.
2.3. Hrana koja sadrži aspartam/sol aspartam-acesulfama koji su odobreni u skladu s Uredbom (EZ) br. 1333/2008.	„sadrži aspartam (izvor fenilanina)“ mora biti navedeno na etiketi ako su aspartam/sol aspartam-acesulfama navedeni na popisu sastojaka samo E brojem. „sadrži izvor fenilanina“ mora biti navedeno na etiketi ako je aspartam/sol aspartam-acesulfama naveden u popisu sastojaka samo sa svojim specifičnim nazivom.
2.4. Hrana koja sadrži više od 10 % dodanih poliola odobrenih u skladu s Uredbom (EZ) br. 1333/2008.	„prekomjerna konzumacija može imati laksativni učinak“.
3. Hrana koja sadrži glicirizinsku kiselinu ili njezinu amonijevu sol	
3.1. Slastice ili pića koja sadrže glicirizinsku kiselinu ili njezinu amonijevu sol radi dodavanja tih tvari kao takvih ili slatkoga korijena (<i>Glycyrrhiza glabra</i>) u koncentraciji od 100 mg/kg ili 10 mg/l ili više.	„sadrži slatki korijen“ mora se dodati neposredno nakon popisa sastojaka, osim ako je izraz „slatki korijen“ već uključen u popis sastojaka ili u naziv hrane. Ako popis sastojaka ne postoji, taj navod mora biti uz naziv hrane.
3.2. Slastice koje sadrže glicirizinsku kiselinu ili njezinu amonijevu sol zbog dodavanja tih tvari kao takvih ili slatkoga korijena (<i>Glycyrrhiza glabra</i>) u koncentraciji od 4 g/kg ili više.	„sadrži slatki korijen - osobe s povišenim krvnim tlakom trebale bi izbjegavati prekomjernu konzumaciju“ mora se dodati neposredno nakon popisa sastojaka. Ako popis sastojaka ne postoji, taj navod mora biti uz naziv hrane.
3.3. Pića koja sadrže glicirizinsku kiselinu ili njezinu amonijevu sol radi dodavanja tih tvari kao takvih ili slatkoga korijena (<i>Glycyrrhiza glabra</i>) u koncentraciji od 50 mg/l ili više ili 300 mg/l ili više u slučaju pića koja sadrže više od 1,2 % vol. alkohola ⁽¹⁾ .	„sadrži slatki korijen - osobe s povišenim krvnim tlakom trebale bi izbjegavati prekomjernu konzumaciju“ mora se dodati neposredno nakon popisa sastojaka. Ako popis sastojaka ne postoji, ta se napomena navodi nakon naziva hrane.

VRSTA ILI KATEGORIJA HRANE	NAVODI
4. Pića s visokim sadržajem kofeina ili hrana s dodatkom kofeina	
<p>4.1. Pića, osim pića na bazi kave, čaja ili ekstrakta kave ili čaja čiji naziv sadrži izraz „kava” ili „čaj”, koja su:</p> <ul style="list-style-type: none"> — namijenjena za konzumaciju bez promjene i sadrže kofein iz nekog izvora u količini većoj od 150 mg/l, ili — u koncentriranom ili dehidriranom obliku i koja nakon rekonstitucije sadrže kofein iz nekog izvora u količini većoj od 150 mg/l. 	<p>„Visoki sadržaj kofeina. Ne preporučuje se djeci, trudnicama ili dojiljama” treba se nalaziti u istom vidnom polju kao naziv pića, nakon čega se, u skladu s člankom 13. stavkom 1. ove Uredbe, u zagradi navodi sadržaj kofeina izražen u mg na 100 ml.</p>
<p>4.2. Hrana, osim pića, kojoj je kofein dodan u fiziološke svrhe.</p>	<p>Napomena „Sadrži kofein. Ni preporučuje se djeci ili trudnicama” treba se nalaziti u istom vidnom polju kao naziv hrane, nakon čega se, u skladu s člankom 13. stavkom 1. ove Uredbe, u zagradi navodi sadržaj kofeina izražen u mg na 100 g/ml. U slučaju dodataka prehrani sadržaj kofeina iskazuje se po obroku koji je na etiketi preporučen za dnevnu konzumaciju.</p>
5. Hrana s dodanim fitosterolima, esterima fitosterola, fitostanolima i esterima fitostanola	
<p>5.1. Hrana ili sastojci hrane s dodanim fitosterolima, esterima fitosterola, fitostanolima i esterima fitostanola.</p>	<ol style="list-style-type: none"> (1) Napomena „s dodanim biljnim sterolima” ili „s dodanim biljnim stanolima” u istome vidnom polju kao naziv hrane; (2) količina dodanih fitosterola, estera fitosterola, fitostanola ili estera fitostanola (izražena u postocima ili u gramima slobodnih biljnih sterola/biljnih stanola na 100 g ili 100 ml hrane) navodi su u sklopu popisa sastojaka; (3) navodi se napomena da je hrana namijenjena isključivo osobama koje žele smanjiti razinu kolesterola u krvi; (4) navodi se napomena da osobe koje koriste lijekove za smanjenje razine kolesterola u krvi mogu konzumirati proizvod samo pod nadzorom liječnika; (5) navodi se lako uočljiva napomena da hrana, s prehranbenog stajališta, nije nužno primjerena za trudnice ili dojilje te djecu mlađu od 5 godina; (6) navodi se preporuka da hranu treba konzumirati u sklopu uravnotežene i raznovrsne prehrane koja uključuje redovito konzumiranje voća i povrća radi održavanja razina karotenoida; (7) u istome vidnom polju u kojemu se nalazi napomena iz točke (3) navodi se napomena da treba izbjegavati konzumaciju od više od 3 g/dnevno dodanih biljnih sterola/biljnih stanola; (8) navodi se definicija porcije hrane ili sastojka hrane (po mogućnosti u g ili ml) s količinom biljnih sterola/biljnih stanola koju sadrži svaka porcija.
6. Smrznuto meso, pripravci od smrznutog mesa i smrznuti neprerađeni proizvodi ribarstva	
<p>6.1. Smrznuto meso, pripravci od smrznutog mesa i smrznuti neprerađeni proizvodi ribarstva.</p>	<p>datum smrzavanja ili datum prvoga smrzavanja ako je proizvod smrznut više puta u skladu s točkom 3. Priloga X.</p>
<p>(¹) Koncentracija se odnosi na proizvode pripremljene za konzumaciju ili rekonstituirane u skladu s uputama proizvođača.</p>	

PRILOG IV.

DEFINICIJA X VISINE

X VISINA

Legenda

1.	Gornja linija slova
2.	Visina velikih slova
3.	Srednja linija
4.	Linija teksta
5.	Linija slova ispod linije teksta
6.	Visina x
7.	Veličina slova

PRILOG V.

HRANA NA KOJU SE NE PRIMJENJUJE ZAHTJEV OBVEZNOG NAVOĐENJA HRANJIVIH VRIJEDNOSTI

1. Neprerađeni proizvodi koji sadrže jedan sastojak ili jednu kategoriju sastojaka;
2. Prerađeni proizvodi koji su podvrgnuti samo jednom postupku prerade, i to zrenju, te koji sadrže jedan sastojak ili jednu kategoriju sastojaka;
3. Voda namijenjena za konzumaciju, uključujući vodu čiji su jedini dodani sastojci ugljični dioksid i/ili arome;
4. Začinsko bilje, začini ili njihove mješavine;
5. Sol i zamjene za soli;
6. Stolna sladila
7. Proizvodi na koje se primjenjuje Direktiva 1999/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. veljače 1999. o ekstraktima kave i ekstraktima cikorije ⁽¹⁾, cijela ili mljevena zrna kave i cijela ili mljevena zrna kave bez kofeina;
8. Biljni i voćni infuzi, čaj, čaj bez kofeina, instant čaj ili čaj topljiv u vodi ili ekstrakt čaja, instant čaj ili čaj topljiv u vodi ili ekstrakt čaja bez kofeina koji ne sadrže druge dodane sastojke osim aroma koje ne mijenjaju hranjivu vrijednost čaja;
9. Fermentirani ocat i nadomjesci octa, uključujući one čiji su jedini dodani sastojci arome;
10. Arome;
11. Prehrambeni aditivi;
12. Pomoćne tvari u postupku proizvodnje;
13. Prehrambeni enzimi;
14. Želatina;
15. Tvari za želiranje džema;
16. Kvasac;
17. Žvakaće gume;
18. Hrana u ambalaži ili spremnicima čija je najveća površina manja od 25 cm²;
19. Hrana, uključujući hranu iz domaće proizvodnje, koju proizvođač malih količina izravno isporučuje krajnjem potrošaču ili lokalnim maloprodajnim trgovinama koje izravno opskrbljuju krajnjeg potrošača.

⁽¹⁾ SL L 66, 13.3.1999., str. 26.

PRILOG VI.

NAZIV HRANE I POSEBNI PODACI KOJI SE UZ NJEGA NAVODE

DIO A — OBVEZNI PODACI KOJI MORAJU PRATITI NAZIV HRANE

1. Naziv hrane mora sadržavati ili biti popraćen podacima o fizikalnom stanju hrane ili njezinoj posebnoj obradi (na primjer, u prahu, ponovno smrznuta, liofilizirana, brzo smrznuta, koncentrirana, dimljena) u svim slučajevima u kojima bi izostavljanje tih informacija potrošača moglo dovesti u zabludu.

2. U slučaju hrane koja je smrznuta prije prodaje, a koja se prodaje u odmrznutom stanju, uz naziv hrane treba navesti „odmrznuto”.

Ovaj se zahtjev ne odnosi na:

(a) sastojke prisutne u gotovom proizvodu;

(b) hranu za koju je zamrzavanje tehnološki potreban korak u postupku proizvodnje;

(c) hranu kod koje odmrzavanje nema negativan učinak na njezinu sigurnost ili kakvoću.

Ova se točka primjenjuje ne dovodeći u pitanje točku 1.

3. Hrana obrađena ionizirajućim zračenjem mora biti označena jednim od sljedećih navoda:

„zračeno” ili „obrađeno ionizirajućim zračenjem” te drugi navodi iz Direktive 1999/2/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. veljače 1999. o usklađivanju zakonodavstava država članica o hrani i sastojcima hrane podvrgnutim ionizirajućem zračenju ⁽¹⁾.

4. U slučaju hrane u kojoj je sastavni dio ili sastojak, za koje potrošač očekuje da se uobičajeno koriste ili da su prirodno prisutni, zamijenjeni drugim sastavnim dijelom ili sastojkom, na etiketi, pored popisa sastojaka, treba jasno navesti sastavni dio ili sastojak koji je upotrijebljen za djelomičnu ili potpunu zamjenu:

(a) u neposrednoj blizini naziva proizvoda; i

(b) uporabom slova čija visina x iznosi barem 75 % visine x naziva proizvoda i koja nije manja od najmanje veličine slova propisane člankom 13. stavkom 2. ove Uredbe.

5. U slučaju mesnih proizvoda, mesnih pripravaka i proizvoda ribarstva koji sadrže dodane bjelančevine, uključujući hidrolizirane bjelančevine podrijetlom od druge životinje, uz naziv hrane treba navesti da su prisutne te bjelančevine i njihovo podrijetlo.

6. U slučaju mesnih proizvoda i mesnih pripravaka u obliku komada, odreska, dijela ili obroka mesa, naziv hrane mora sadržavati navod o dodanoj vodi ako dodana u količini većoj od 5 % mase gotovoga proizvoda. Jednaka se pravila primjenjuju na proizvode ribarstva i pripremljene proizvode ribarstva u obliku komada, odreska, dijela, porcije, fileta ili čitavoga proizvoda ribarstva.

7. Mesni proizvodi, mesni pripravci i proizvodi ribarstva koji izgledaju kao da su dobiveni od cijeloga komada mesa ili ribe, ali se zapravo sastoje od različitih komada spojenih drugim sastojcima, uključujući prehrambene aditive i prehrambene enzime ili druge tvari, moraju biti označeni sljedećim navodom:

na bugarskom: „формовано месо” i „формована риба”;

na španjolskom: „combinado de piezas de carne” i „combinado de piezas de pescado”;

na češkom: „ze spojovaných kousků masa” i „ze spojovaných kousků rybího masa”;

na danskom: „Sammensat af stykker af kød” i „Sammensat af stykker af fisk”;

na njemačkom: „aus Fleischstücken zusammengefügt” i „aus Fischstücken zusammengefügt”;

⁽¹⁾ SL L 66, 13.3.1999., str. 16.

na estonskom:	„liidetud liha” i „liidetud kala”;
na grčkom:	„μορφοποιημένο κρέας” i „μορφοποιημένο ψάρι”;
na engleskom:	„formed meat” i „formed fish”;
na francuskom:	„viande reconstituée” i „poisson reconstitué”;
na irskom:	„píosáí feola ceangailte” i „píosáí éisc ceangailte”;
na talijanskom:	„carne ricomposta” i „pesce ricomposto”;
na latvijskom:	„formēta gaļa” i „formēta zivs”;
na litavskom:	„sudarytas (-a) iš mėsos gabalų” i „sudarytas (-a) iš žuvis gabalų”;
na mađarskom:	„darabokból újraformázott hús” i „darabokból újraformázott hal”;
na malteškom:	„laħam rikostitwit” i „ħut rikostitwit”;
na nizozemskom:	„samengesteld uit stukjes vlees” i „samengesteld uit stukjes vis”;
na poljskom:	„z połączonych kawałków mięsa” i „z połączonych kawałków ryby”;
na portugalskom:	„carne reconstituída” i „peixe reconstituído”;
na rumunjskom:	„carne formată” i „carne de pește formată”;
na slovačkom:	„spájané alebo formované mäso” i „spájané alebo formované ryby”;
na slovenskom:	„sestavljeno, iz koščkov oblikovano meso” i „sestavljene, iz koščkov oblikovane ribe”;
na finskom:	„paloista yhdistetty liha” i „paloista yhdistetty kala”;
na švedskom:	„sammanfogade bitar av kött” i „sammanfogade bitar av fisk”.

DIO B — POSEBNI ZAHTEJEVI OZNAČIVANJA „MLJEVENOG MESA”

1. Kriteriji sastava koja se provjeravaju na temelju dnevnoga prosjeka:

	Sadržaj masti	Omjer kolagena/mesnih bjelančevina ⁽¹⁾
— krto mljeveno meso	≤ 7 %	≤ 12 %
— čisto mljeveno goveđe meso	≤ 20 %	≤ 15 %
— mljeveno meso koje sadrži svinjsko meso	≤ 30 %	≤ 18 %
— mljeveno meso drugih životinjskih vrsta	≤ 25 %	≤ 15 %

⁽¹⁾ Omjer kolagena/mesnih bjelančevina iskazan je kao postotak kolagena u mesnim bjelančevinama. Sadržaj kolagena znači sadržaj hidrosiprolina pomnožen s faktorom 8.

2. Pored zahtjeva iz poglavlja IV. odjeljka V. Priloga III. Uredbi (EZ) br. 853/2004, na etiketi se trebaju nalaziti sljedeći izrazi:

- „postotak masti manji od ...”,
- „omjer kolagena/mesnih bjelančevina manji od ...”.

3. Države članice mogu dopustiti da se na njihova nacionalna tržišta stavi mljeveno meso koje ne ispunjava mjerila iz točke 1. ovog dijela, i to s nacionalnim oznaka koje nije moguće zamijeniti oznakama iz članka 5. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 853/2004.

DIO B — POSEBNI ZAHTJEVI U VEZI S OZNAČIVANJEM CRIJEVA ZA KOBASICE

Ako crijevo za kobasice nije jestivo, to je potrebno navesti.

PRILOG VII.

NAVOĐENJE I OZNAČIVANJE SASTOJAKA

DIO A — POSEBNE ODREDBE O NAVOĐENJU SASTOJAKA PADAJUĆIM REDOSLIJEDOM S OBTIROM NA MASU

Kategorija sastojka	Odredba o navođenju na temelju mase
1. Dodana voda i hlapljivi proizvodi	Navode se redosljedom na temelju njihove mase u gotovom proizvodu. Količina vode dodane kao sastojak hrane računa se tako da se od ukupne količine gotovog proizvoda oduzme ukupna količina drugih upotrijebljenih sastojaka. Ta se količina ne uzima u obzir ako ne prelazi 5 % mase gotovog proizvoda. To odstupanje ne vrijedi za meso, mesne pripravke, neprerađene proizvode ribarstva i neprerađene školjkaše.
2. Sastojci koji se upotrebljavaju u koncentriranom ili dehidriranom obliku i koji se rekonstituiraju tijekom proizvodnje	Mogu se navesti redosljedom na temelju mase koja je zabilježena prije koncentriranja ili dehidriranja.
3. Sastojci koji se upotrebljavaju u koncentriranoj ili dehidriranoj hrani, a koja se rekonstituiraju dodatkom vode	Mogu se navesti redosljedom na temelju udjela u rekonstituiranom proizvodu, pod uvjetom da popis sastojaka prati navod, kao na primjer „sastojci rekonstituiranog proizvoda” ili „sastojci proizvoda pripremljenog za upotrebu”.
4. Voće, povrće ili gljive, kod kojih niti jedno ne prevladava značajno s obzirom na masu i koji se koriste u udjelima koji mogu biti promjenjivi, koje se koristi u mješavini kao sastojci hrane	Mogu se zajedno navesti na popisu sastojaka kao „voće”, „povrće” ili „gljive”, nakon čega slijedi navod „u promjenjivim udjelima” popraćen popisom prisutnoga voća, povrća ili gljiva. U tim slučajevima mješavina se dodaje popisu sastojaka u skladu s člankom 18. stavkom 1. na temelju ukupne mase prisutnoga voća, povrća ili gljiva.
5. Mješavine začina ili začinskog bilja, gdje niti jedan začini ili začinsko bilje bitno ne prevladava prema masenom udjelu	Mogu se navesti različitim redosljedom pod uvjetom da popis sastojaka prati navod „u promjenjivim udjelima”
6. Sastojci koji čine manje od 2 % gotovog proizvoda	Mogu se navesti različitim redosljedom nakon drugih sastojaka.
7. Sastojci koji su slični ili međusobno zamjenjivi te koji se vjerojatno koriste u proizvodnji ili pripremi hrane a da se time ne mijenja sastav, priroda ili prepoznata vrijednost hrane, te ako čine manje od 2 % gotovoga proizvoda	Mogu se navesti u sklopu popisa sastojaka s navodom „sadrži ... i/ili ...” ako je barem jedan od najviše dvaju sastojaka prisutan u gotovom proizvodu. Ova se odredba ne primjenjuje na prehrambene aditive ili sastojke iz dijela C ovog Priloga te na tvari ili proizvode iz Priloga II. koji uzrokuju alergije i netolerancije.
8. Rafinirana ulja biljnog podrijetla	Mogu se navesti zajedno u sklopu popisa sastojaka kao „biljna ulja”, nakon čega slijedi popis naziva određenog biljnog izvora te može slijediti napomena „u promjenjivim udjelima”. Ako se navode zajedno, biljna se ulja uključuju u popis sastojaka u skladu s člankom 18. stavkom 1. na temelju ukupne mase prisutnih biljnih ulja. Izrazi „potpuno hidrogenirano” ili „djelomično hidrogenirano”, ovisno o slučaju, moraju se navesti uz navod hidrogeniranog ulja.

Kategorija sastojka	Odredba o navođenju na temelju mase
9. Rafinirane masti biljnog podrijetla	Mogu se navesti zajedno u sklopu popisa sastojaka kao „biljne masti”, nakon čega slijedi popis naziva određenog biljnog izvora te može slijediti napomena „u različitim udjelima”. Ako se navode zajedno, biljne se masti uključuju u popis sastojaka u skladu s člankom 18. stavkom 1. na temelju ukupne mase prisutnih biljnih masti. Izrazi „potpuno hidrogenirano” ili „djelomično hidrogenirano”, ovisno o slučaju, moraju pratiti navod hidrogenirane masti.

DIO B — NAVOĐENJE ODREĐENIH SASTOJAKA NAZIVOM KATEGORIJE, UMJESTO NJIHOVIM SPECIFIČNIM NAZIVOM

Ne dovodeći u pitanje članak 21., sastojci koji pripadaju jednoj od dolje navedenih kategorije hrane i koji su sastavni dijelovi druge hrane mogu biti navedeni nazivom te kategorije, umjesto specifičnim nazivom.

Definicija kategorije hrane	Naziv
1. Rafinirana ulja životinjskog podrijetla	„Ulje”, zajedno s pridjevom „životinjsko”, ili navođenjem specifičnog životinjskog podrijetla. Izrazi „potpuno hidrogenirano” ili „djelomično hidrogenirano”, ovisno o slučaju, moraju se navesti uz navod hidrogeniranog ulja.
2. Rafinirane masti životinjskog podrijetla	„Masti”, zajedno s opisom „životinjsko”, ili navođenjem specifičnog životinjskog podrijetla. Izrazi „potpuno hidrogenirano” ili „djelomično hidrogenirano”, ovisno o slučaju, moraju se navesti uz navod hidrogenirane masti.
3. Mješavine brašna dobivenog od dviju ili više vrsta žitarica	„Brašno”, nakon čega slijedi popis žitarica od kojih je dobiveno, padajućim redoslijedom s obzirom na masu.
4. Škrob i škrob modificiran fizikalnim metodama ili enzimima	„škrob”
5. Sve vrste riba, ako je riba sastojak druge hrane, te pod uvjetom da naziv ili način prezentiranja te hrane ne upućuje na određenu vrstu ribe	„Riba”
6. Sve vrste sireva, ako su sir ili mješavina sireva sastojak druge hrane, te pod uvjetom da naziv ili način prezentiranja te hrane ne upućuje na određenu vrstu sira	„Sir”
7. Svi začini čiji udio nije veći od 2 % mase hrane	„Začin(i)” ili „mješavina začina”
8. Svo začinsko bilje ili njihovi dijelovi čiji udio nije veći od 2 % mase hrane	„Začinsko bilje(a)” ili „mješavina začinskog bilja”
9. Sve vrste pripravaka guma koji se upotrebljavaju u proizvodnji gumene baze za žvakaće gume	„Gumena baza”
10. Sve vrste usitnjenih pečenih proizvoda od žitarica	„Krušne mrvice”

Definicija kategorije hrane	Naziv												
11. Sve vrste saharoze	„Šećer“												
12. Bezvodna dekstroza ili dekstroza monohidrat	„Dekstroza“												
13. Glukočni sirup i bezvodni glukočni sirup	„Glukočni sirup“												
14. Sve vrste mliječnih bjelančevina (kazeini, kazeinati i bjelančevine sirutke) i njihove mješavine	„Mliječne bjelančevine“ ili „Mliječni proteini“												
15. Prešani, ekstrahirani ili rafinirani kakaov maslac	„Kakaov maslac“												
16. Sve vrste vina na koje se primjenjuje Prilog XI.b Uredbi (EZ) br. 1234/2007 ⁽¹⁾	„Vino“												
<p>17. Skeletno mišićje ⁽²⁾ sisavaca i ptica koje je ocijenjeno prikladnim za prehranu ljudi s prirodno sadržanim ili priraslim tkivom, ako ukupni sadržaj masti i vezivnih tkiva ne premašuje u nastavku navedene vrijednosti i ako je meso sastojak druge hrane.</p> <p>Najveći sadržaj masti i vezivnih tkiva po nazivom „... meso“</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Vrsta</th> <th>Sadržaj masti</th> <th>Omjer kolagena/mesnih bjelančevina ⁽¹⁾</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>— Meso sisavaca (osim kunića i svinja) i miješano meso različitih vrsta u kojemu prevladava meso sisavaca</td> <td>25 %</td> <td>25 %</td> </tr> <tr> <td>— Svinjsko meso</td> <td>30 %</td> <td>25 %</td> </tr> <tr> <td>— Meso ptica i kunića</td> <td>15 %</td> <td>10 %</td> </tr> </tbody> </table> <p>⁽¹⁾ Omjer kolagena/mesnih bjelančevina iskazan je kao postotak kolagena u mesnim bjelančevinama. Sadržaj kolagena znači sadržaj hidroksprolina pomnožen s faktorom 8.</p> <p>Ako se te najveće vrijednosti premaše, ali ako su svi ostali kriteriji definicije „mesa“ ispunjena, sadržaj „... mesa“ mora se smanjiti, a u popisu sastojaka treba navesti prisutnost masti i/ili vezivnog tkiva pored izraza „... meso“.</p> <p>Proizvodi na koje se odnosi definicija „strojno otkoštenog mesa“ nisu uključeni u ovu definiciju.</p>	Vrsta	Sadržaj masti	Omjer kolagena/mesnih bjelančevina ⁽¹⁾	— Meso sisavaca (osim kunića i svinja) i miješano meso različitih vrsta u kojemu prevladava meso sisavaca	25 %	25 %	— Svinjsko meso	30 %	25 %	— Meso ptica i kunića	15 %	10 %	<p>„... meso“ i naziv(i) ⁽³⁾ životinjskih vrsta od kojih potječe</p>
Vrsta	Sadržaj masti	Omjer kolagena/mesnih bjelančevina ⁽¹⁾											
— Meso sisavaca (osim kunića i svinja) i miješano meso različitih vrsta u kojemu prevladava meso sisavaca	25 %	25 %											
— Svinjsko meso	30 %	25 %											
— Meso ptica i kunića	15 %	10 %											
18. Sve vrste proizvoda na koje se primjenjuje definicija „strojno otkoštenog mesa“	„strojno otkošteno meso“ i naziv(i) ⁽³⁾ životinjskih vrsta od kojih potječe												

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007. o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode (Uredba o jedinstvenom ZOT-u) (SL L 299, 16.11.2007., str. 1.)

⁽²⁾ Ošit i žvakaći mišići dio su skeletnoga mišićja, dok su srce, jezik, mišići glave (osim žvakaćih mišića), mišići karpusa, tarzusa i repa isključeni.

⁽³⁾ Za označavanje na engleskom jeziku ova se oznaka može zamijeniti općim nazivom sastojka odnosno životinjske vrste.

DIO C — NAVOĐENJE ODREĐENIH SASTOJAKA NAZIVOM NJIHOVE KATEGORIJE, NAKON KOJEGA SLIJEDE NJIHOV SPECIFIČAN NAZIV ILI E BROJ

Ne dovodeći u pitanje članak 21., prehrambeni aditivi i prehrambeni enzimi, osim onih iz članka 20. točke (b) koji pripadaju jednoj od kategorija iz ovog dijela, moraju biti označeni nazivom te kategorije, nakon koje se navodi njihov specifičan naziv ili, prema potrebi, E broj. Ako sastojak pripada u više kategorija, navodi se kategorija koja odgovara glavnoj funkciji toga sastojka u predmetnoj hrani.

Kiselina	Tvar za pjenjenje
Regulator kiselosti	Tvar za želiranje
Tvar protiv zgrudnjavanja	Tvar o za poliranje
Tvar protiv pjenjenja	Tvar o za zadržavanje vlage
Antioksidans	Modificirani škrob ⁽²⁾
Tvar o za zadržavanje vlage	Konzervans
Bojilo	Potisni plin
Emulgator	Tvar za rahljenje
Emulgatorske soli ⁽¹⁾	Sekvestranti
Učvršćivač	Stabilizator
Pojačivač okusa/arome	Sladilo (tvar za zaslađivanje)
Tvar za tretiranje brašna	Zgušnjivač

⁽¹⁾ Nije potrebno navesti naziv aditiva ili E broj.

⁽²⁾ Samo za topljene sireve i proizvode na bazi topljenih sireva.

DIO D — NAVOĐENJE AROMA NA POPISU SASTOJAKA

1. Arome se navode jednim od sljedećih izraza:

- „aroma(-e)” ili više specifičnim nazivom ili opisom arome ako aromatična komponenta sadrži arome utvrđene u točkama (b), (c), (d), (e), (f), (g) i (h) članka 3. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1334/2008,
- „aroma(-e) dima” ili „aroma(-e) dima proizvedena(-e) od hrane ili kategorije ili izvora hrane” (npr. „aroma dima proizvedena od bukve”) ako aromatična komponenta sadrži arome utvrđene u točki (f) članka 3. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1334/2008 i daje hrani aromu po dimu.

2. Izraz „prirodno” za opisivanje aroma upotrebljava se u skladu s člankom 16. Uredbe (EZ) br. 1334/2008.

3. Kinin i/ili kofein koji se koriste kao arome u proizvodnji ili pripremi hrane treba navesti na popisu sastojaka odmah nakon izraza „aroma(-e)”.

DIO E — NAVOĐENJE SLOŽENIH SASTOJAKA

1. Složeni sastojak može biti naveden u popis sastojaka pod vlastitim nazivom ako je taj naziv utvrđen posebnim propisom ili uobičajen i to s prema njegovoj ukupnoj masi, nakon čega odmah slijedi popis njegovih sastojaka.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 21., popis sastojaka složenih sastojaka nije obavezan:

- (a) ako je sastav složenoga sastojka utvrđen postojećim odredbama Unije i ako složeni sastojak čini manje od 2 % gotovoga proizvoda; međutim, ova odredba ne vrijedi za prehrambene aditive na koje se primjenjuju točke (a) do (d) članka 20.;
- (b) za složene sastojke koji se sastoje od mješavina začina i/ili začinskog bilja čiji je udio u gotovom proizvodu manji od 2 %, izuzev prehrambenih aditiva na koje se primjenjuju točke (a) do (d) članka 20.; ili
- (c) ako je složeni sastojak hrana za koju popis sastojaka nije propisan odredbama Unije.

PRILOG VIII.

NAVOĐENJE KOLIČINE SASTOJAKA

1. Navođenje količine sastojaka nije potrebno:
  - (a) za sastojak ili kategoriju sastojaka:
    - i. čija je ocijedena neto masa navedena u skladu s točkom 5. Priloga IX.;
    - ii. čiju količinu treba označiti u skladu s odredbama Unije;
    - iii. koji se upotrebljavaju u malim količinama u svrhu aromatiziranja; ili
    - iv. čije navođenje u nazivu hrane, ne utječu na odluku potrošača u državi u kojoj se stavljaju na tržište zato što variranje količine ne mijenja osnovne karakteristike hrane ili se hrana po njima ne razlikuje od slične hrane;
  - (b) ako je određenim odredbama Unije točno utvrđena količina sastojka ili kategorije sastojka bez obveze označivanja količine; ili
  - (c) u slučajevima iz točaka 4. i 5. dijela A Priloga VII.
2. Točke (a) i (b) članka 22. stavka 1. ne primjenjuju se u slučaju:
  - (a) sastojaka ili kategorije sastojaka na koje se odnosi navod „sa sladilom(-ima)” ili „sa šećerom(-ima) i sladilom(-ima)” ako taj navod prati naziv hrane u skladu s Prilogom III.; ili
  - (b) dodanih vitamina i minerala ako se na tu tvar odnosi prehrambena tvrdnja.
3. Navod količine sastojka ili kategorije sastojaka mora:
  - (a) biti izražen u obliku postotka koji mora odgovarati količini sastojka ili sastojaka u trenutku uporabe; i
  - (b) se nalaziti u nazivu hrane ili neposredno pored naziva hrane, ili na popisu sastojaka uz odgovarajući naziv sastojka ili kategorije sastojaka na koje se odnosi.
4. Odstupajući od točke 3.:
  - (a) ako je hrana izgubila vodu nakon toplinske ili druge obrade, količina se izražava kao postotak koji odgovara količini upotrijebljenog sastojka ili sastojaka u gotovom proizvodu, osim ako ta količina ili ukupna navedena količina svih sastojaka prelazi 100 %, kada se količina navodi na temelju mase sastojka ili sastojaka upotrijebljenih za pripremu 100 g gotovoga proizvoda;
  - (b) količina hlapljivih sastojaka navodi se na temelju njihovoga masenog udjela u gotovom proizvodu;
  - (c) količina sastojaka upotrijebljenih u koncentriranom ili dehidriranom obliku, a koji su rekonstituirani tijekom proizvodnje, može se navesti na temelju njihovoga masenog udjela koji je zabilježen prije njihova koncentriranja ili dehidratacije;
  - (d) u slučaju koncentrirane ili dehidrirane hrane koja se rekonstituira dodavanjem vode, količina sastojaka se može navesti na temelju njihovoga masenog udjela u rekonstituiranom proizvodu.

PRILOG IX.

NAVOĐENJE NETO KOLIČINE

1. Navođenje neto količine nije obvezno za hranu:
  - (a) koja gubi značajni dio svojega obujma ili mase i koja se prodaje po komadu ili se važe u prisutnosti kupca;
  - (b) neto količine manje od 5 g ili 5 ml; međutim, ova odredba ne primjenjuje se na začine i začinsko bilje; ili
  - (c) koja se obično prodaje po komadu, pod uvjetom da je njihov broj moguće lako vidjeti i izbrojati izvana ili, ako to nije slučaj, da je on naveden na etiketi.
2. Ako je odredbama Unije ili, ako takve odredbe ne postoje, nacionalnim odredbama propisano navođenje određene vrste količine (kao što su nazivna količina, minimalna količina ili prosječna količina), ta se količina u smislu ove Uredbe smatra neto količinom.
3. Ako se pretpakovina sastoji od dviju ili više pojedinačnih pretpakovina koje sadrže jednaku količinu istoga proizvoda, navode se neto količina svake pojedinačne pakovine i ukupni broj tih pakovina. Međutim, te podatke ne treba obvezno navesti ako se ukupni broj pojedinačnih pakovina može jasno vidjeti i izbrojati izvana te ako se izvana može jasno vidjeti barem jedan navod neto količine pojedinačne pakovine.
4. Ako se pretpakovina sastoji od dvaju ili više pojedinačnih pakovina koje se ne smatraju jedinicama za prodaju, navodi se ukupna neto količina i ukupni broj pojedinačnih pakovina.
5. Ako se kruta hrana nalazi u tekućem mediju, navodi se i ocijeđena neto masa hrane. Ako je hrana glazirana, navedena neto masa hrane ne uključuje glazuru.

U smislu ove točke „tekući medij” podrazumijeva sljedeće proizvode kao mješavine i, također, zamrznute ili brzo smrznute, pod uvjetom da je tekućina samo dodatak osnovnim elementima hrane i da stoga nije odlučujući čimbenik prilikom kupnje: vodu, slane vodene otopine, salamuru, vodene otopine prehrambenih kiselina, ocat, vodene otopine šećera, vodene otopine drugih sladila, voćne sokove ili sokove od povrća u slučaju voća ili povrća.

PRILOG X.

DATUM MINIMALNE TRAJNOSTI, „UPOTRIJEBITI DO” DATUM I DATUM ZAMRZAVANJA

1. Datum minimalne trajnosti navodi se kako slijedi:

(a) ispred datuma navodi se sljedeći tekst:

- „Najbolje upotrijebiti do...” kada datum uključuje oznaku dana,
- „Najbolje upotrijebiti do kraja...” u ostalim slučajevima.

(b) iza riječi iz točke (a):

- slijedi datum, ili
- podatak gdje se na ambalaži nalazi datum.

Prema potrebi se uz te podatke navodi opis uvjeta čuvanja hrane kojih se treba pridržavati kako bi hrana zadržala svoja svojstva tijekom određenog razdoblja;

(c) oznaka datuma sastavljena je od dana, mjeseca i, po mogućnosti, godine, tim redoslijedom i u nekodiranom obliku.

Međutim, u slučaju hrane:

- čiji trajnost nije dulja od 3 mjeseca, dovoljno je navesti dan i mjesec,
- čiji je trajnost dulja od 3 mjeseca, ali kraća od 18 mjeseci, dovoljno je navesti mjesec i godinu,
- čiji je trajnost dulja od 18 mjeseci, dovoljno je navesti godinu.

(d) u skladu s odredbama Unije kojima su propisane druge vrste navođenja datuma, navođenje datuma minimalne trajnosti se ne zahtjeva za:

- svježe voće i povrće, uključujući krumpir, koje nije oguljeno, rezano ili obrađeno na sličan način; ovo odstupanje ne vrijedi za proklijalo sjeme i slične proizvode, kao što su klice mahunarki,
- vina, likerska vina, pjenušava vina, aromatizirana vina i slične proizvode dobivene od voća, osim grožđa, te pića KN oznake 2206 00 dobivena od grožđa ili mošta od grožđa,
- pića koja sadrže 10 % vol ili više alkohola,
- kolače i pekarske proizvode koji se, s obzirom na njihov sastav i namjenu, konzumiraju unutar 24 sata od proizvodnje,
- ocat,
- kuhinjsku sol,
- kristal šećer,
- slastice koje se uglavnom sastoje od aromatiziranih i/ili obojenih šećera,
- žvakaće gume i slične proizvode za žvakanje.

2. „Upotrijebiti do” datum navodi se kako slijedi:

(a) ispred datuma navode se tekst: „upotrijebiti do ...”;

(b) iza riječi iz točke (a):

— slijedi datum, ili

— podatak gdje se na ambalaži nalazi datum.

Uz te se podatke navodi opis uvjeta čuvanja hrane kojih se treba pridržavati;

(c) oznaka datuma sastavljena je od dana, mjeseca i, po mogućnosti, godine, tim redoslijedom i u nekodiranom obliku;

(d) „upotrijebiti do” datum navodi se na svakoj pojedinačnoj pretpakiranoj porciji.

3. Datum zamrzavanja ili datum prvoga zamrzavanja, kako je naveden u točki 6. Priloga III., navodi se kako slijedi:

(a) ispred datuma navodi se tekst: „Zamrznuto dana ...”;

(b) iza riječi iz točke (a):

— slijedi datum, ili

— podatak gdje se na ambalaži nalazi datum.

(c) oznaka datuma sastavljena je od dana, mjeseca i godine, tim redoslijedom i u nekodiranom obliku.

PRILOG XI.

VRSTE MESA ZA KOJE JE OBVEZNO NAVOĐENJE ZEMLJE PODRIJETLA ILI MJESTA PODRIJETLA

KN oznake (kombinirana nomenklatura 2010)	Opis
0203	Svinjsko meso, svježe, rashlađeno ili smrznuto
0204	Ovčje ili kozje meso, svježe, rashlađeno ili zamrznuto
Ex 0207	Meso peradi iz tarifnog broja 0105, svježe, rashlađeno ili zamrznuto

PRILOG XII.

ALKOHOLNA JAKOST

Stvarna alkoholna jakost po volumenu pića koja sadrže više od 1,2 % vol. alkohola navodi se brojkom s najviše jednom decimalnom znamenkom. Nakon brojčanog podatka o alkoholnoj jakosti slijedi oznaka „% vol.“, a ispred nje može biti navedena riječ „alkohol“ ili skraćenica „alk.“.

Alkoholna jakost određuje se pri 20 °C.

Pozitivna i negativna dopuštena odstupanja u odnosu na navedenu alkoholnu jakost po volumenu, izraženu u apsolutnim vrijednostima, navedena su u sljedećoj tablici. Primjenjuju se ne dovodeći u pitanje odstupanja koja proizlaze iz metode analize za određivanje alkoholne jakosti.

Opis pića	Pozitivno ili negativno odstupanje
1. Pivo KN oznake 2203 00 najveće alkoholne jakosti 5,5 % vol; negazirana pića KN oznake 2206 00 dobivena od grožđa	0,5 % vol
2. Pivo alkoholne jakosti veće od 5,5 % vol; gazirana pića KN oznake 2206 00 proizvedena od grožđa, voćna vina od jabuke, kruške, voćnih vina i sličnih pića dobivenih od voća različitog od grožđa koja jesu ili nisu gazirana ili polugazirana; medovača	1 % vol
3. Pića koja sadrže macerate voća ili dijelove biljaka	1,5 % vol
4. Sva ostala pića koja sadrže više od 1,2 % vol. alkohola	0,3 % vol

PRILOG XIII.

PREPORUČENI UNOS

DIO A — DNEVNI PREPORUČENI UNOS VITAMINA I MINERALA (ODRASLI)

1. Vitamini i minerali koji se mogu navesti, te njihovi preporučeni unosi (PU-i)

Vitamin A (µg)	800	Klorid (mg)	800
Vitamin D (µg)	5	Kalcij (mg)	800
Vitamin E (mg)	12	Fosfor (mg)	700
Vitamin K (µg)	75	Magnezij (mg)	375
Vitamin C (mg)	80	Željezo (mg)	14
Tiamin (mg)	1,1	Cink (mg)	10
Riboflavin (mg)	1,4	Bakar (mg)	1
Niacin (mg)	16	Mangan (mg)	2
Vitamin B6 (mg)	1,4	Fluor (mg)	3,5
Folna kiselina (µg)	200	Selen (µg)	55
Vitamin B12 (µg)	2,5	Krom (µg)	40
Biotin (µg)	50	Molibden (µg)	50
Pantotenska kiselina (mg)	6	Jod (µg)	150
Kalij (mg)	2 000		

2. Značajna količina vitamina i minerala

U pravilu, pri određivanju značajne količine u obzir treba uzeti sljedeće vrijednosti:

- 15 % preporučenih unosa iz točke 1. na 100 g ili 100 ml u slučaju proizvoda koji nisu pića,
- 7,5 % preporučenih unosa iz točke 1. na 100 ml u slučaju pića, ili
- 15 % preporučenih unosa iz točke 1. po obroku ako pretpakovina sadrži samo jedan obrok.

DIO B — PREPORUČENI UNOSI ENERGIJE I ODABRANIH HRANJIVIH TVARI, OSIM VITAMINA I MINERALA (ODRASLI)

Energetska vrijednost ili hranjiva tvar	Preporučeni unos
Energija	8 400 kJ/2 000 kcal
Ukupne masti	70 g
Zasićene masne kiseline	20 g
Ugljikohidrati	260 g
Šećeri	90 g
Bjelančevine	50 g
Sol	6 g

PRILOG XIV.

FAKTORI PRETVORBE

FAKTORI PRETVORBE ZA IZRAČUN ENERGIJE

Energetska vrijednost koja se navodi računa se uz uporabu sljedećih faktora pretvorbe:

— ugljikohidrati (osim poliola)	17 kJ/g — 4 kcal/g
— polioli	10 kJ/g — 2,4 kcal/g
— bjelančevine	17 kJ/g — 4 kcal/g
— masti	37 kJ/g — 9 kcal/g
— salatri	25 kJ/g — 6 kcal/g
— alkohol (etanol)	29 kJ/g — 7 kcal/g
— organske kiseline	13 kJ/g — 3 kcal/g
— vlakna	8 kJ/g — 2 kcal/g
— eritritol	0 kJ/g — 0 kcal/g

PRILOG XV.

NAVOĐENJE I PREZENTIRANJE HRANJIVIH VRIJEDNOSTI

Mjerne jedinice koje se upotrebljavaju u navodu o hranjivim vrijednostima za energiju (kilodžuli (kJ) i kilokalorije (kcal)) i masu (grami (g), miligrami (mg) ili mikrogrami (µg)) te redosljed prezentiranja informacija, ovisno o slučaju, su sljedeći:

energetska vrijednost	kJ/kcal
masti	g
od kojih	
— zasićene masne kiseline	g
— jednostruko nezasićene masne kiseline	g
— višestruko nezasićene masne kiseline	g
ugljikohidrati	g
od kojih	
— šećeri	g
— polioli	g
— škrob	g
vlakna	g
bjelančevine	g
sol	g
vitamini i minerali	jedinice utvrđene u točki 1. dijela A Priloga XIII.